

Mere end 40.000 uddannelsessøgende over hele landet var den 29. oktober på gaden mod nedskæringer

TEMA: EU's lavtlønsmarked i Danmark

Et Nej er bragende vigtigt

CIPOML: Frem mod 100-året for Oktoberrevolutionen

UNGE IGEN I AKTION OG PROTEST

Projekt EU under pres – Stem Nej 3. december

Den europæiske union bevæger sig fra den ene krise til den næste uden at nogen bliver løst.

Hundretusinder på flugt fra Vestens bomber, terror og nød er strømmet ind over EU's 'ydre grænser' og flygtningepolitikken er kollapsede. 'Eurokrisen' er heller ikke gået væk, og Grækenland er stadig kun med på de barske kreditorers 'nåde'. Statsbankerot og udtræden af euro'en er fortsat en mulighed.

Nu udfordres unionen ikke bare fra syd, men også fra nord.

Der er kun få, der har hørt om 'den islandske udfordring'. Derfor er den der alligevel. Island har trukket sin ansøgning om medlemskab af EU tilbage. Statsministeren erklærer at det er en lykke for landet at stå udenfor unionen. Island trodsede EU's 'råd og forskrifter under den voldsomme krise, der skabtes af bankspekulanter, der slog sig op som store investorer i EU, og bragte Island på sammenbruddets rand. Island satte bankerne under administration, overvandt krisen ved egne kræfter og har siden sat en snes kriminelle bankfolk i spjældet. Island lever simpelthen bedre udenfor og uden EU.

Til gengæld har de fleste hørt om de krav, som den britiske premierminister har fremsat over for EU som betingelse for, at han ved den lovede kommende folkeafstemning om britisk medlemskab vil støtte landets forbliven der. Folkeafstemningen skal finde sted senest i 2017.

Camerons krav er at UK undtages fra den grundlæggende traktatfæstede målsætning om skabelsen af en 'stadig snævrere union' – klausulen om udviklingen af en fælles politik og fælles institutioner på stadig flere områder, den direkte vej til den overnationale EU-stat, til Europas Forende Stater. Magten skal flyttes tilbage fra EU til de nationale parlamenter. Det selvstændige britiske retsvæsen skal styrkes – apropos spørgsmålet om at bevare det danske retsforbehold eller ej!

Cameron vil også at ikke eurolande, som UK, Danmark eller Sverige ikke skal betale for euro'ens problemer, og han vil have EU's enorme regelsæt på alle felter forenklet og at 'EU's konkurrencekraft' styrkes.

Og så vil han have, at indvandrere fra andre EU-lande ikke skal have lige rettigheder til britiske ydelser. De skal have boet og arbejdet i landet i fire år, før de skal kunne få fulde ydelser på linje med de indfødte. Det er en alvorlig udfordring af princippet om 'arbejdskraftens frie bevægelighed', som er et grundlæggende spørgsmål for det nyliberale EU. Det betyder at nærmest ubegrænsede mængder af arbejdskraft stilles til arbejdsgivernes rådighed på skatteborgernes bekostning. UK får alene i år 300.000 migranter fra andre EU-lande, primært de østeuropæiske.

Det er krav, som går stik imod EU-toppens og Merkels og Hollandes planer om at fuldende opbygningen af EU-staten i 2025. Cameron taler om at man må arbejde med et EU i flere hastigheder, og at UK definitivt vil forlade EU med et nej ved den kommende folkeafstemning. Der lægges dermed op til en større styrkeprøve med et EU-system, som kun kender eet svar på alle problemer og enhver fiasko: Mere EU.

Eurokrise, flygtningekrise, og indre immigrationskrise: Det er alt sammen regulære problemer, skabt af opbygningen af det nyliberale EU og dens fælles indre og globale politik og dens valutaunion, der tvinger lande med store forskelle i udviklingstrin ind under samme regler og samme læst.

Kun få i EU eller verden i øvrigt har hørt om 'den danske udfordring'. Folkeafstemningen om retsforbeholdet den 3. december er ikke Breaking News. Det kan det til gengæld blive, hvis danskerne vælger at stemme Nej. Og det er en nærliggende mulighed, selvom enorme midler og ressourcer vil blive kastet ind på Ja-siden i den sidste faste af valgkampen. Som sædvanlig kører en plat skræmmekampagne og trusler om alverdens ulykker fra glade børnelokkere til økonomisk afstraffelse, hvis der stemmes Nej.

Et Nej vil øge presset på EU-eliten og mod planerne om Europas Forende Stater, som allerede er sat på skinner. Det kan blive et skridt på vejen ud af EU – der ikke bare vil være en løkke for Island, men også for det EU-mishandlede Danmark.

Redaktionen 10. november 2015

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: KPnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2015
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 450 kr.

Institutioner
1 år 600 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
18. december 2015
Deadline næste nr. 11.12.15

Novemberkonferencen **NEJ'et er bragende vigtigt!**

Af Lisbet Bonde

De samme politikere som står bag alle de forhadte nedskæringer, vil have den protesterende arbejderklasse og ungdom og befolkning til at stemme ja til at overlade al retspolitikken til EU. Til det EU, der står bag kravene om nedskæringer og privatisering. Vi skal forbinde nej-kampagnen med den vrede der er. Og vi skal kaste alle kræfter ind for at vinde den afstemning!

3. december har vi den 7. folkeafstemning i Danmark om EU.

Intet andet spørgsmål har været så meget til folkeafstemning, det viser hvor stort et brud med Danmarks selvbestemmelsesret og for den sags skyld med den borgerlige Grundlov, EU udgør. det viser hvor langt i Unionsopbygningen, vi er kommet.

Der har tidligere været især 3 særligt vigtige afstemninger:

Den 2. oktober 1972, hvor vi med løgn og trusler kom ind i EEC.

Og den 2. juni 1992 hvor vi stemte om Maastrichttraktaten, hvor EU skulle blive til en Union – en afstemning der blev et storslået og historisk nej, som skabte panik i hele EU.

Og så Euro-afstemningen i 2000, som blev endnu et meget vigtigt nej.

Den afstemning vi skal have nu handler bestemt heller ikke om mindre detaljer, om lidt juridiske ændringer, den er tværtimod bragende vigtig.

Det er den, fordi afstemningen i bund og grund drejer sig om skridtet videre til en egentlig EU-stat. Det første skridt - for flere vil følge efter. Men det er her nu, de vil forsøge at få væltet forbeholdene et for et og bane vejen for EU-staten, som er nøje planlagt til at være en realitet i 2025, om 10 år!

Ja-siden er begyndt et sted, de troede ville være let:

Et kæmpe spørgsmål kocht ned til: Politisamarbejde.

De lagde stærkt ud med en TV-serie om

EU dikterer nedskæringer og privatiseringer

Et Nej der vil rykke

europæisk politisamarbejde mod nogle modbydelige forbrydere.

Og så kørte det ellers derudaf om det livsnødvendige politisamarbejde i alle medier.

Men den dagsorden blev væltet omkuld af 1000'ers flugt fra krig, bomber og sult.

Nu viser målinger, at kun 15 % tror på ja-politikerne m.h. til, at der ikke kan laves en aftale med Europol efter et nej.

Politiforbundet har måttet stoppe sin aktive ja-kampagne pga. af at der var for mange indenfor hovedbestyrelsen og de almindelige betjente, der vil beholde retsforbeholdet!

Alligevel arbejder EU-eliten indædt for at få debatten tilbage til Europolsporet. For det er det, de har regnet med som lokkemad. Se bare Venstres plakater med den ariske politikvinde, hvor

ikke engang EU er nævnt, blot: Styrk det danske politi.

Denne plakat bliver sammen med Løkes løfte som gælder til solen brænder ned, da også hængt grundigt til tørre på de sociale medier.

Foruden politisamarbejdet har ja-siden også trukket økonomikortet. Det økonomiske argument – som de altid har brugt som det definitive og ofte også det argument, der har fået dråben til at vippe vægtskålen til ja.

Men denne gang er det et usædvanligt tyndt argument. I en kampagnevideo på Europabevægelsens hjemmeside kan man høre en repræsentant fra DI forklare, hvorfor et ja er til fordel for dansk erhvervsliv:

Hvis Danmark tilslutter sig de retsakter, der er med i de 24, vil det gøre det meget nemmere at inddrive gæld i et andet EU-land. F.eks. konkursforordningen vil hjælpe med at få opsporet og inddrevet et tilgodehavende man kan have, hvis der er sket en konkurs.

Jeg tænker, herregud, hvad har de

stakkels firmaer gjort indtil nu. De får det til at lyde, som om vi har levet i det lovløse wild west.

Der skal mere end en konkursforordning til at få mig til at opgive vores suverænitet over den danske retspolitik.

Nej, det er hverken Europol eller økonomien folkeafstemningen handler om.

Det er valget om MERE EU, der er kernen i folkeafstemningen, det er at bane vejen for EU-statsopbygningen.

Hvad er kerneargumenterne:

Danmark har et retsforbehold som betyder at retspolitik bestemmes i Danmark, som betyder at vi har ikke er tvunget til at indføre alle de retsbestemmelser, EU er i gang med at udforme.

Politikerne har sat hele retsforbeholdet til afstemningen – men lyver omkring det og siger, det jo kun handler om en tilvalgsordning. Flere uafhængige jurister og professorer har tilkendegivet, at det er en fuld afgivelse af suverænitet over hele retsforbeholdet.

For der er en kæmpe forskel på forbehold og tilvalgsordning. Forbeholdet er befolkningens og vi skal spørges.

Tilvalgsordningen er ja-politikernes. Alt hvad der kommer – og det bliver meget – af overnational retspolitik fremover er det kun politikerne der skal spørges om. Det er politikernes tilvalgsordning. Det er sidste gang, vi får nogen indflydelse.

Man kan også sige: Lykkes det ikke at **stoppe mere** EU – så får vi ikke bare mere, så får vi meget, mere mere EU.

Hvorfor har EU så travlt med at udforme en retspolitik? Fordi de er i gang med en statsdannelse, den fuldt udviklede økonomiske monetære Union,

Det helt afgørende motiv for EU til at færdiggøre staten er profit.

Ikke bare i Grækenland, i Irland og i Danmark skal arbejdere, den brede befolkning og de unge tvinges ned i levevilkår – det skal hele EU. Alt sættes ind for at trykke lønnen, for at sænke offentlige ydelser til sultniveau. Presse arbejdskraften til at yde mere for mindre, til at arbejde op til et tiår mere, til

at betale mere til staten – men få mindre for pengene.

EU har mange redskaber til dette, udliciteringsdirektivet, privatiseringskravet – som de beordrede Grækenland til, de neoliberale økonomiske regler, der er skrevet direkte ind i traktaterne, som beordrer landene at beskære de offentlige budgetter.

EU-eliten, de store europæiske firmaer, regeringslederne, vil have mere, de vil have det definitive redskab... en stat. En stat som har myndighed over de offentlige finanser i bl.a. Danmark.

Til en stat hører foruden økonomien og retspolitikken også et militær.

Planerne for en EU-hær er langt fremme og drøftes officielt i EU-organerne. EU-landene har længe været krigsførende, nu vil de være det under EU-flag. EU's våbenfirmaer får kæmpe udviklingsstøtte fra EU-kassen. Våbenfirmaer, der bl.a. har solgt en meget stor del af de våben Assad har.

EU har interesser i Mellemøsten og i Afrika.

EU's bomber, EU's våben, EU's bidrag til politisk destabilisering af en hel region og EU's imperialistiske fremfærd i bl.a. Afrika er sammen med Nato en direkte årsag til at mennesker må flygte.

Med et EU-direktiv, som forbyder flyselskaberne at medtage folk på flugt, da de ikke har alle papirer som kræves,

har EU tvunget flygtningene ud i de livsfarlige både. I begyndelsen havde EU dog afsat et beløb til en rednings-tjeneste, der skulle samle nødlidende op. Den tjeneste har EU nedlagt for et år siden. I stedet bruger EU penge på at sætte endnu flere krigsskibe i Middelhavet, som skal beordre bådene tilbage, ødelægge menneskesmuglernes både og stoppe flygtningene. Ved nogen af EU's grænser har politi skudt mod flygtningefædre og børn.

Nu påstås det, at EU gør noget fordi de vil fordele flygtningene.

Er det en løsning at sende flygtninge til lande, hvor der er blevet skudt på dem.

EU har så store milliardkasser, de kunne skære lidt i støtten til våbenproduktion og lidt i landbrugsstøtten, f.eks. den som bruges til at udkonkurrere befolkningernes eget landbrug i Afrika –og bruge af, hvis de virkeligt ønskede at hjælpe flygtningene.

Det er grotesk at en organisation som ser på, mens folk drukner, som lader folk vandre kilometervis for at nå frem til de mest forfærdelige lejre i Calais og i Grækenland f.eks., at den kan blive fremstillet som human.

Medierne gør alt for at understøtte ja-kampagnen. Bl.a. ved at gøre nej-siden og EU-modstanden synonym med Dansk Folkeparti.

Det får nogle mennesker til at ville stemme ja. Til det kan man sige: Det er bestemt hverken humanistisk eller progressivt at stemme ja sammen med ultra fremmedhadende Støjberg, sammen med Løkkeregeringen, der er gået amok i asociale nedskæringer.

Hvad er det for en overnational retspolitik, der er på vej?

Det er bl.a. indførelse af en EU- anklagemyndighed. EU-anklagemyndighed har ret til at rejse til f.eks. Danmark og undersøge et forhold. De har ret til at indefryse indestående på en konto.

I EU er man klar over, at dette er stærke sager, så man er begyndt med, at det handler om økonomisk svig. Men det er formuleret sådan, at ankla-

gemyndighedens område kan udvides og udvides.

Mange andre skridt kan komme på tale: Hvis f.eks. EU beslutter en lov om den kriminelle lavalder og det er den nuværende regering, der sidder der, vil de svare ja, det vil vi gerne være med til. Så kan det ikke laves om, hvis befolkningen ønsker det i fremtiden.

Det er totalt utrygt at overlade retspolitikken til EU. Når den gensidige arrestordre bliver overnational, kan du risikere at skulle udleveres til et andet EU-land, hvor du har foretaget dig noget ulovligt - måske endda en handling, der slet ikke er strafbar herhjemme.

I nogle lande er det strafbart at oplyse om homoseksualitet.

I Malta er den seksuelle lavalder 18 år. I Spanien arbejder de både på at hæve den seksuelle lavalder og forbyde aborter.

Flere lande er dømt af den europæiske menneskerettighedsdomstol. Grækenland er dømt for at mishandle fanger i fængslerne.

Italien er dømt adskillige gange for korruption i domstolene.

Rumænien er dømt 18 gange for manglende adgang til en retfærdig rettergang.

EU domstolen har afgjort at EU ikke kan tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention, fordi det vil sætte menneskerettigheder over det indre marked.

Så meget for trygheden ved lovene og domstolene i EU!!!

Tilhængerne ved, de har en angrebsflanke her. Hør hvad samme DI-mand siger i Europabevægelsens ja-video:

”Vi hører, at det er utrygt med at nogle af de andre landes domstole kan bestemme noget, der skal gælde for os, f.eks. på det handelsretlige område.. Men indenfor EU skal vi stole på hinanden, vi stoler på de andre domstole.”

Vi har en kæmpe chance for at få et nej

Man kan ikke forestille sig en bedre klassekampssituation for en nej-kampagne. Tusinder har været på gaden – og de repræsenterer hver især mange

andre – mod forringede vilkår for de unge, for arbejdsløse, for alle grupper også for flygtninge.

Det er de **samme** politikere som står bag alle de forhadte nedskæringer, der vil have den protesterende arbejderklasse og ungdom og befolkning til at stemme ja til at overlade al retspolitikken til EU.

Til **det** EU, der står bag kravene om nedskæringer og privatisering.

Vi skal forbinde nej-kampagnen med den vrede der er.

Vi skal kaste alle kræfter ind for at vinde den afstemning!!

Alt andet kan vente.

Hver eneste af os må hver dag overbevise en tvivler.

Samtale – samtale med alle du kan nå. Det nytter, og det er det, der batter – og vi er mange der gør det.

Samtale med folk på facebook. Der er hver dag masser af kommentarer mod EU for at stemme nej og masser af delinger. Det er også med til at få nej-stemmer.

Nu sætter vi en stem nej-spot kampagne i gang på facebook.

Der sker meget på nettet – men vi kan i høj grad være med til, at der sker betydeligt mere.

Ikke mindst med at sprede vores kp-net og facebook super gode nej-indlæg.

Være synlige på gaden for et nej – uddeling af argumenter.

Situationen efter afstemningen

Uanset om det bliver nej eller ja fortsætter kampen. Det har den gjort i 44 år og modstanden er overhovedet ikke slået ud.

Den eneste måde at bremse den fremvoksende statsdannelse er at komme ud af EU.

Det er hovedtemaet i den kommende tid, i det kommende år. Også set i sammenhæng med at England skal have folkeafstemning om EU-medlemsskabet. I Sverige og Østrig er der store underskriftsindsamlinger om en folkeafstemning om medlemsskabet. Norge, Island og Grønland er slet ikke med i EU.

Det er international solidaritet at hvert land rejser sig mod EU.

Vi skal få det sat højt på dagsordenen, forberede folk på, at det er et faktisk spørgsmål. At det er en faktisk mulighed at komme ud af EU.

Skræmmekampagner

Da vi stemte om Euroen i 2000 var de store dommedagsbasuner fremme: Nyrup sagde: Et nej koster, Danmark skal klare sig udenfor trygheden, udenfor fællesskabet udenfor indflydelsen.

Et nej vil være: En national katastrofe, betyde dyrere lån, koste på pensionerne, huslejen vil stige.

Dagen efter nej'et, steg kursen på kronen og finansmarkederne var helt i ro!!!!

Hvad har vi ikke siden sparet på at stå udenfor euroen.

Skræmmekampagnen ved Euroen var falsk!

Det er det samme nu.

Der er ingen grund til at tro deres påstande.

Vi skal gentage Euro-nejet.

Synes du retsforbeholdet er en svær ting, så brug den harme DU har over EU. Slå på EU's asociale politik, EU's militaristiske politik. Er det Lars Løkke som er i færd med at tryne en hel befolkning mens erhvervslivet får i pose og i sæk – er det ham vi skal stole på i EU-politikken.

Og tænk hvilket forøget mod og selv-tillid et nej vil give til protestbevægelserne, ikke mindst for ungdommen.

Så nu må vi ud og give nej'et max gas.

Ordbog for partiledere: Sådan bortforklares vælgerbedrag

Da Dagpengekommissionen først havde fremlagt sit forslag til en ny nedskæringsreform, gik det hurtigt med at indgå det store brede forlig, før protesterne kunne nå at samle sig. I den forbindelse overgik partiledere fra S, V, SF og DF hinanden i løgne, fiflerier og bortforklaringer på brudte valgløfter.

Vi kan starte med Venstre og Socialdemokraterne, der op til Folketingsvalget erklærede for åben skærm:

- Vi skal lave en dagpengereform sammen, og vi lover, at der ikke skæres på dagpengene.

Er indførelse af karenstage, der skærer dagpengene med 3,4 pct., ikke en beskedning? Eller den nedsatte sats for demtender? Nu må de to partier bestemt være imod disse forslag.

Sjovt nok ikke. Det er interessant at studere deres krumspring og være på vagt, næste gang der udstedes løfter.

Henrik Sass Larsen (S) afviser, at der skæres i dagpengene:

- Det er det jo ikke, hvis man beholder pengene internt i systemet. Så går det vel O-P – op, tænker jeg.

I følge Sass Larsen er løftet ”ingen nedskæring af dagpengene” overholdt, når bare den samlede udgift til dagpenge ikke er skåret ned. Vupti!

Men det føles nok anderledes for den arbejdsløse.

Arbejdsgiverminister Jørn Neergaard Larsen (V) har valgt en lignende fortolkning af virkeligheden:

- Jeg har ikke set i rapporten, at der er forslag om at skære i dagpengesatsen. Og det var det, der blev diskuteret i valgkampen.

Når bare man kalder det karenstage, hvor den arbejdsløse får 0 kr. pr. dag, er dagpengesatsen jo ikke berørt – den er kun i praksis blevet 3,4 pct. lavere.

Selvom Dansk Folkeparti oprindeligt stod som forslagsstiller bag halveringen af dagpengeperioden og fordoblingen af kravet til optjening af arbejdstimer for ny dagpengeret, lykkedes det med mediernes og SF's hjælp for Kristian Thulesen Dahl at fremstille sig selv som de arbejdsløses frelser.

I maj 2015 indgik SF og DF en ’forpligtende aftale’, der skulle gælde, uanset hvem der vandt valget. De to partier ville ikke støtte en ny dagpengeaftale, medmindre den indeholdt en halvering af genoptjeningsperioden fra tolv til seks måneder – ”eller noget, der er bedre for dagpengemodtagerne”.

TEMA: Lavtløns arbejdsmarked i Danmark

Dagpengereform, kontanthjælpsreform, lavere integrationsydelse og stramninger er alt sammen en del af opbygningen af et lavtløns-arbejdsmarked i Danmark i tråd med, hvad kendes fra Tyskland og er en central del af EU's arbejdsmarkedspolitik.

Venstre, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og SF står i ledtog med fagtoppen om at videreudvikle et nyt arbejdsmarked i Danmark

Pia Olsen Dyhr sagde dengang:

- Det, man skal forstå af denne her aftale, er, at vi forpligter os på to ting. Et, at skaffe flere penge til dagpengesystemet, to, at halvere genoptjeningskravet. (Jyllands-Posten)

Nu lader det til, at ”noget der er bedre” har vide grænser.

Pia Olsen Dyhr siger:

- Der er også positive takter i forhold til genoptjeningen, og man gør det mere fleksibelt og belønner de folk, der kan tage et vikariat eller småjob. Det er gode elementer. (Bornholms Tidende)

Det oprindelige krav om halvering af genoptjeningsperioden hører vi intet om.

Kristian Thulesen Dahl har en kreativ udlægning klar, der gør det nuværende udspil uden halvering af optjeningskravet ”bedre”:

- Det afgørende for os er, om det også for arbejdsmarkedets parter – altså fagbevægelsen – bliver set som en bedre løsning, at man laver den her model for genoptjening, siger Kristian Thulesen Dahl.

- Hvis man vurderer, at det kan være en bedre måde at håndtere det på, er det jo det, vi skal gå efter. Når det kan være bedre, er det, fordi det i højere grad kan sikre, at ledige kan få en ordentlig motivation til at tage nogle job, selvom de er af kortere varighed, sæsonarbejde eller måske på et lavere lønniveau, siger han. (DR).

Men det at de nye dagpengeregler vil være bedre for arbejdsgiverne, der vinder, når de arbejdsløse presses til at tage arbejde på ’et lavere lønniveau’, eller bedre, fordi fagtoppen sad med ved bordet, er næppe en forbedring for en eneste arbejdsløs.

Medierne har hjulpet godt på vej i hele denne røgslørsmåne. De fleste dagblade omtalte SF's og DF's tidligere ’forpligtende løfter’ udelukkende som et løfte om at skaffe flere penge til dagpengesystemet. Hele denne studehandel er gået ud på at skabe en bred politisk enhed om at forringe forholdene for de arbejdsløse og presse hele arbejdsmarkedet til løndumping.

Det må slås fast, at politikere må bedømmes på deres handlinger, ikke deres ord.

Dagpengereform er et grimt angreb på arbejdsløse og arbejdende

Udspillet fra dagpengekommisionen lagde op til en fasttømring af den kraftige forringelse af dagpengesystemet, der blev vedtaget i 2010, og som SRSF byggede videre på i deres regeringsperiode. Fortsat utryghed og pres på at tage arbejde til lavere løn og dårlige vilkår bliver nogle af konsekvenserne.

Den tidligere regering nedsatte i 2014 en dagpengekommision, der siden er blevet brugt til at affeje ethvert krav om at ændre på de grove forringelser, der blev gennemført af VKO i 2010. En aftale, som den senere SSFR tog til sig som sin egen og tilførte nogle lap-løsninger.

Kommisionens rapport kom derfor i en situation, hvor 60.000 arbejdsløse allerede er faldet ud af dagpengesystemet. Mere end 7.000 af dem står i dag helt uden indkomst.

Grundlæggende set er det en cementering af det nuværende system med dårlig sikring ved arbejdsløshed og deraf følgende pres og usikkerhed for dem, der er i arbejde.

Beregningen lyder, at "kun" 4-9.000 vil miste dagpengeretten hvert år. Dette fremstilles som en forbedring, der fremkommer gennem muligheden for at forlænge dagpengeperioden fra to til tre år gennem korte og underbetalte jobs. I den første halvdel af 2015 mistede 6.000 arbejdsløse dagpengeretten.

Erfaringen med tidligere beregninger viser, at man på ingen måde kan stole på dem. Som bekendt lød 'beregningen' i 2010, at man kunne forvente, at omkring 3.000 ville miste dagpengeretten – mens realiteterne var, at 60.000 faldt ud. Både den tidligere og den nuværende regering laver deres beregninger ud fra teorien, at bliver udbuddet af arbejdskraft større, bliver der automatisk flere jobs.

At det ikke passer i virkelighedens verden, generer dem ikke.

Karensdage med fagtoppens stempel

Udgangspunktet for kommissionen var, at det nye dagpengesystem ikke måtte koste mere end det gamle. Derfor skulle 'forbedringerne' betales af de arbejdsløse selv.

En af de måder, hvor man foreslår at lade 'hunden æde sin egen hale', er

gennem indførelse af karensdage. På den måde forsøger man at komme uden om en direkte nedgang i satserne, så løfterne om dette kan holdes. Alligevel foreslog Dagpengekommisionen, at satsen for nyuddannede sættes ned til fra en 82 pct. dækning til 78 pct. af de fulde dagpenge. En nedsættelse på ca. 700 kr. om måneden.

Her siger fagtoppen OK til at sælge de

Der må mobiliseres til protest: Endnu et råddent og asocialt dagpengeforlig

Så blev der indgået endnu et råddent dagpengeforlig i enstemmighed mellem Venstre, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti. Nu må alle kræfter samles for at mobilisere til omfattende protester både blandt dem, der er i arbejde, dem, der er arbejdsløse, under uddannelse eller helt skubbet ud af arbejdsmarkedet.

Så blev der indgået endnu et råddent dagpengeforlig. Det skal tvinge arbejdsløse til at tage kortvarige job til en lavere løn. Karensdage genindføres som økonomisk straf. Titusindvis vil forsat falde ud af dagpengesystemet. Det er igen en del af de unge, der må holde for med direkte beskæring af satsen for nyuddannede.

Venstre, Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti står bag forliget og angrebet på arbejderklassen. De er det nye trekløver i den blå-'røde' anti-vel-færds politik.

Forliget var afstemt og aftalt på forhånd, og protester mod det skulle lægges ned, før de kom i gang. Politikerne, arbejdsgiverforeningen og fagbevægelsens top havde besluttet indhold og køreplan.

Mette Frederiksen (S) og Harald Børsting (LO) havde afstemt at starte med otte karensdage, så tre af slagsen kunne udråbes som bedst opnåelige sejr, mens Kristian Thulesen Dahl (DF)

**APK
Udtalelse**

optræder som de arbejdsløses og fagbevægelsens ven og beskytter. Og alle var de enige om at fremstille de nyuddannede som nogle, der får for meget, og som man bare kan tage fra.

Dagpengeforliget kan ikke accepteres. Det skal ryddes af bordet.

Alle kræfter må samles for at mobilisere til omfattende protester både blandt dem, der er i arbejde, dem, der er arbejdsløse, under uddannelses eller helt skubbet ud af arbejdsmarkedet.

Protesten mod dagpengeforliget må indgå som en del af de mange protester, der allerede er planlagt mod det uhyrlige finanslovsudspil.

Det er tiden til at lægge gamle forestillinger om at presse Socialdemokratiet og fagtoppen til at tænke sig om til side. Det duer ikke. Vi har set, hvad der kommer ud af den virksomhed.

Arbejdende og arbejdsløse må stole på egne kræfter og bygge en protest nedefra i solidaritet.

**VÆK MED DET RÅDNE
DAGPENGEFORLIG!**

APK 22.10.2015

nyuddannede med forblommede argumenter om, at de ufaglærte er meget værre stillet. Hvad med at stå sammen i stedet?

Karensdagene vil ikke mindst lægge et ekstra pres på de arbejdsløse for at tage enhver form for job, hvor det nye system vil indebære, at tager man minimum fem dages arbejde pr. måned, kan man undgå karensdagene.

Også her er LO og FTF i princippet med på at lade de arbejdsløse betale. I kommissionen var de fortalere for, at man måtte kunne nøjes med tre karens-dage og ikke otte.

Løntrykkeri sat i system

Et af elementerne i udspillet, der sælges som en forbedring, er muligheden for at optjene timer på kortvarige og lavtlønnede jobs uden at gå ned i dagpenge-sats. ”Ledige skal turde tage alle job,” som Dagpengekommissionen udtrykker det.

Reelt ligger der her et stort element af løntrykkeri og pres på arbejdsbetingelserne indbygget i forslaget.

Samtidigt opererer regeringen også med en lavere ’indslusningsløn’ for

indvandrere. Begge dele vil gøre det mere gængs at arbejde på dårlige arbejdsbetingelser.

Erfaringerne med ’minijobs’ i Tyskland viser, at arbejde på dårligere betingelser ikke leder videre ind i overenskomst-mæssigt arbejde, men blot opbygger et underbetalt arbejdsmarked. I Tyskland var er i 2012 7,4 millioner arbejdere i underbetalte ’mini-jobs’.

Frygten for arbejdsløshed udgør også en kraftig murbrækker, når det gælder ’villigheden’ til at tage ethvert job.

Når man ikke er sikret gennem dagpenge-systemet og ikke engang gennem kontanthjælpssystemet og kan ende helt uden indtægt, kan det ikke undgå at påvirke ens mod til at kræve bedre arbejdsforhold.

Ekstra uhyrligt bliver det, når fagforeningerne oven i købet ikke fører kamp mod angrebene på de arbejdsløse, men lader den enkelte stå med problemet selv.

Dagpengene angribes også gennem skattereformen

Samtidig bliver dagpengesatserne an-

Fem store stramninger på vej for flygtninge

Af REFUGEES.DK

Regeringens nye forslag vil ramme de svageste

De fem nye stramninger er præsenteret som en del af de indledende finanslovsforhandlinger. Der er kun tale om forslag, som ikke er vedtaget endnu. Fælles for stramningerne er, at de vil ramme de svageste hårdt, og de er udtryk for, at vi kun har plads i Danmark til veluddannede og selvforsørgende mennesker, uanset om de har beskyttelsesbehov eller ej.

- Antallet af personer, der skal modtage den nye lavere integrationsydelse, udvides.
- Kravene til permanent opholdstilladelse skærpes.

TEMA: Lavtløns arbejdsmarked i Danmark

- Ændring af kriterierne for kvote-flygtninge, så der udvælges efter, hvor integrationsegnet man er.
- Udlændinge skal selv betale for transport af familiesammenførte til Danmark.
- Familiesammenføringsreglerne strammes generelt.

Integrationsydelsen udvides

Alle personer, der ikke har boet i Danmark i syv af de seneste otte år, skal på integrationsydelse i stedet for kontanthjælp (cirka det halve beløb).

Indtil nu har ydelsen kun ramt dem, der er flyttet ud i deres kommuner efter 1. september.

Da integrationsydelsen blev indført i september 2015, fik den hård kritik fra Europarådets Menneskeretskommissær, FN’s Flygtningehøjkommissariat, Institut for Menneskerettigheder, Dansk Flygtningehjælp og Røde Kors. Juraprofessor og ekspert i asylret Jens Vedsted-Hansen anklagede regeringen for at være på kant med blandt andet flygtningekonventionens artikel 23. Denne paragraf siger, at flygtninge, som opholder sig lovligt i Danmark, skal tilbydes den samme offentlige hjælp og støtte som den, danske statsborgere får. (Berlingske 11. august 2015)

Hvis den nye udvidelse bliver vedtaget, bliver den gældende fra juni 2016.

grebet gennem skattesystemet. Skatte-reformen fra 2012 (SRSF i forlig med K og V) udhuler konsekvent dagpenge-ne ved, at den automatiske regulering i forhold til lønudviklingen forringes fra 2016. Samtidigt bliver reguleringen af dagpengene dårligere gennem 'satsreguleringen', der betyder 0,3 pct. dårligere dækning hvert år.

I praksis vil en arbejdsløs på dagpenge alt i alt have mistet en hel månedsløn gennem de nye skatteberegninger, når vi når frem til 2023.

Situationen skrider på, at der organiseres en modstand, der samler folk i arbejde, dagpengemodtagere og arbejdsløse uden dagpenge. Modstanden vil helt klart ikke komme fra LO's og FTF's ledelse.

Kravene må bl.a. være et nej til karenstage og lavere ydelser for nyuddannede, fordobling af dagpengeperioden uden modkrav, genoptjeningsperiode på maks. et halvt års arbejde, optjening af dagpengeret også under virksomhedspraktik, løntilskud m.m. – og overenskomstsikrede løn og arbejdsforhold.

Den kommer til at omfatte et meget større antal mennesker, nemlig alle, som har opholdt sig i mindre end syv ud af de seneste otte år. I 2016 vil 22.000 personer modtage den lave ydelse, og fuldt indfaset i 2017 vil man være oppe på 38.000 personer.

Nye krav til permanent ophold

- Man skal bestå Prøve i Dansk 2 i stedet for Prøve i Dansk 1 som nu.
- 50 procent længere karenstid end i dag, hvis man er dømt for kriminelitet.
- Beskæftigelses- eller uddannelseskravet hæves fra de nuværende tre år inden for de seneste fem år til to et halvt år inden for de seneste tre år.
- Der kommer et nyt krav om, at ansøgere opfylder mindst to ud af fire supplerende betingelser: aktivt medborgerskab eller bestået medborgerskabsprøve, ordinær fuldtidsbeskæf-

Dagpengereform er social dumping

Hvad der er blodig alvor for alle dem, det rammer; – ja, det er forhandlings-taktik og skuespil for politikere, arbejdsgivere og fagtop.

Der var fra starten enighed hos alle parter om indholdet af en asocial dagpengereform, på nær én ting. Nemlig hvorvidt de arbejdsløse skal straffes med otte eller tre dages karenstage om året, hvis de ikke skaffer sig midlertidige småjobs.

Socialdemokratiets Mette Frederiksen havde forhåndsafstemt med LO-toppen, at et krav på 600 mio. kr. til at få tre karenstage kan udråbes som den bedst opnåelige sejr og holde fagbevægelsen i ro. Nøjagtig samme beløb nåede Dansk Folkeparti og SF frem til efter deres 'dagpenge-pagt' under valgkampen.

Og Venstres arbejdsgiver-beskæftigelsesminister kunne se et 'robust bredt forlig' komme i hus.

Der er ikke råd til forbedringer, siger de. Og glemmer helt at nævne, hvem der finansierer dagpengesystemet. De arbejdsløse har allerede selv betalt en meget stor del af udgifterne over Akassekontingentet. Det betales måned efter måned og er ikke blevet mindre, for at sige det mildt. Ifølge Det Økonomiske Råd beløb det sig i 2013 til 12 milliarder kroner og dækkede 60 pct. af dagpengeudgifterne. De resterende otte milliarder blev finansieret over skatterne, betalt af arbejderne både på og uden for arbejdsmarkedet.

Så hvem tror de lige, de er – at påstå, at der ikke er råd til at forbedre dagpengesystemet! Det er ikke deres penge eller liv, det handler om.

Alle parter, inklusive fagtoppen, er enige om bygge videre på et udeligt system, der allerede har smidt 60.000 arbejdsløse ud af dagpengesikringen over i kontanthjælp eller intet. Vedtagelsen af den nye reform vil betyde, at mellem 10.000 og 20.000 ryger ud, ifølge uafhængige økonomer.

Men det kan ikke accepteres, at vi fort-

Dorte Grenaa
på KPnetBlogs

sat skal have et system, hvor folk kastes ud af dagpengesystemet. Den praksis skal permanent stoppes, og ikke bare stoppes af midlertidige lapperier.

Der er nogle, der taler om, at forslaget både indeholder forringelser og forbedringer. Det gør det ikke.

Såkaldt fleksibel genoptjening, hvor en dags arbejde skulle give to dages ret til understøttelse, er en slet skjult trussel til de langtidsledige. Tager du ikke et hvilket som helst job til en hvilken som helst løn, så bliver du økonomisk straffet, og derefter er det ud.

Det er nøjagtig samme system, som Mette Frederiksen byggede sin kontanthjælpsreform på, og som fagbevægelsens top aldrig har rørt en finger for at gå imod.

Derfor må modstanden også organiseres nedefra og blandt alle dem, som de nyliberale reformer skærer hårdt ned på: arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, flygtninge, førtidspensionister. Og den kan ikke føres med appeller om at tænke sig om til de samme politikere, som har skabt reformerne.

Ingen tror på, at det skaffer flere i arbejde til jobs, der ikke findes. Det drejer sig om social dumping, hvor arbejdsløse skal presses til at arbejde under dårligere forhold end deres normale overenskomster. Enhedslisten udtaler i en presseudtalelse, at de "vil presse hårdt på" for et trykt dagpengesystem uden højrefløjens forringelser. Men de siger ikke noget om, hvem de vil presse. Mette Frederiksen? Eller fagtoppen?

Tænk, hvis de i stedet havde udtalt: 'Vi vil presse hårdt på at få organiseret en bred modstand i hele arbejderklassen, blandt de arbejdsløse og på arbejdspladserne.'

tigelse i fire år inden for de seneste fire et halvt år, en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 300.000 kroner de seneste to år og en bestået Prøve i Dansk 3.

- Stop for dispensation til flygtninge.

Desuden er der en række yderligere krav for at få permanent ophold, som sandsynligvis opretholdes i den gældende form.

Under VK-regeringen var der næsten ingen, der fik permanent ophold pga. point-systemet. I 2011 var det fx kun 578, der fik tilladelsen. Kravene til sprog og beskæftigelse var for svære for de fleste at leve op til. Men da SR-regeringen afskaffede pointsystemet og indførte dispensationsadgang, steg antallet hurtigt. I 2013 fik i alt mere end 4.000 personer varigt ophold. I 2014 og første halvdel af 2015 fik 612 personer permanent ophold med dispensation (ifølge JP 21. juli 2015), svarende til 10

Kvinder i Trampolinhuset, København.

tage et fuldtidsarbejde. Regeringen mener ikke, at der skal være "genveje" for flygtninge, og at det åbenbart kun er et spørgsmål om vilje, om man kan leve op til de nye krav. Der vil også komme problemer med FN's Handicapkonvention, hvis man fjerner dispensationsadgangen for mennesker med varige funktionsnedsættelser, enten psykiske eller fysiske.

pct. af de tildelte tilladelser.

Disse udsving viser, at der er en grænse, som mange simpelthen ikke kan komme over. Og den grænse er særlig svær for flygtninge. Mange lider af traumer og PTSD, hvilket både gør det sværere at lære et nyt sprog og at vare-

Så længe man ikke har permanent ophold, kan man ikke søge om familiesammenføring (medmindre man er flygtning). Man kan når som helst miste sin opholdstilladelse, hvis det oprindelige opholdsgrundlag ikke er til stede længere, og man kan ikke ansøge om statsborgerskab.

Flere på kontanthjælp og mere fattigdom

Der er 150.000 kontanthjælpsmodtagere i Danmark, og regeringen og dens støtter vil producere dem i titusindvis hvert år, ikke mindst på grund af dagpengeforliget. Det nye 'moderne' kontanthjælpsloft vil gøre kontanthjælpsmodtagerne og deres børn endnu fattigere, end de er i dag, og være med til at sikre løndumping.

Regeringen forhandler nu deres bebudede 'kontanthjælpsloft' og skærpede krav til de i dag ca. 150.000 kontanthjælpsmodtagere, en gruppe, der som hovedtendens er vokset kraftigt i de senere år.

At der i de sidste par år har kunnet ses en vis tilbagegang i antallet, skyldes den tidligere regerings indførelse af den gensidige forsørgelsespligt, der betyder, at en del er faldet helt ud af systemet og modtager 0 kr.

Ca. 12 pct. af dem, der mister dagpengere retten, står helt uden indtægt.

Protestaktion udenfor LO's kongres: Fagbevægelsens top har overladt dagpengemodtagerne til nedskæringspolitikkerne - og kontanthjælpsmodtagerne ligger helt udenfor deres begrebsverden. Foto: Marianne Grann

Kraftig nedgang i indtægt

Regeringen arbejder ud fra den forudsætning, at kontanthjælpsmodtagerne sikkert ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, men bare er på kontanthjælp, fordi det bedst kan betale sig.

Deres udspil til 'moderne kontanthjælpsloft' vil betyde stærkt nedsatte takster, så 'det kan betale sig at arbej-

de', og krav om, at man skaffer sig et lønnet arbejde i 225 timer pr. år. For en enlig med børn betyder de nedsatte takster en indtægtsnedgang på 20-25 pct. afhængigt af antal børn.

For unge mellem 50 og 29 år sættes ydelsen ned svarende til uddannelseshjælpen.

Retten til ferie fjernes for alle. Som kontanthjælpsmodtager står du til rå-

dighed 24 timer i døgnet 365 dage om året.

Krav om 225 timers arbejde

At man som kontanthjælpsmodtager står til rådighed for arbejdsmarkedet, skal den enkelte nu bevise for overhovedet at have retten til at modtage noget som helst. Og så skal man i øvrigt arbejde for kontanthjælpen.

TEMA: Lavtløns arbejdsmarked i Danmark

Alle ved, at arbejdsløshed betyder, at der er færre jobs end mennesker til rådighed på arbejdsmarkedet.

Kravet om, at alle såkaldte arbejdsparate skal finde lønnet arbejde på minimum 225 timer om året, kan således kun betragtes som en parallel til kravene i dagpengeaftalen om at tage underbetalt arbejde, arbejde i røgfylde lokaler, arbejde i krigsindustrien osv.

Venstres valgløfte: Lønfremgang på 21 kr.

- Vi skal lave et kontanthjælpsloft, så det kan betale sig at arbejde, og samtidig bidrage til at finansiere skattelettelser til helt almindelige hårdtarbejdende danskere, udtaler arbejdsgivernes minister Jørn Neergaard Larsen (V).

'Fordelen' ved at arbejde skabes så ved at sænke indtægten for de arbejdsløse på kontanthjælp og i samme hug for alle dem, der overhovedet ikke er i stand til at arbejde. Og så skal trumfen knaldes på: løfter om skattenedsættelse for de lavtlønnede.

Kontanthjælpsloftet vil ramme omkring 30.000 mennesker med store konsekvenser, men vil kun skaffe 370-500 millioner til statskassen.

Et af Venstres valgløfter var sænkelse af skatten for de lavtlønnede. Det skal så finansieres 100 pct. i en samlet ma-

nøvre med nedskæringen af kontanthjælpen.

Resultat: en skattelettelse på 21 kr. om måneden for lavtlønnede!

Alle rammes – men ikke flere i arbejde

I øjeblikket betragtes kun 25 pct. af kontanthjælpsmodtagerne som 'jobparate'.

Regeringens logik, der siger, at man sænker indtægten 'for at hjælpe folk i arbejde', rammer ud over denne gruppe i lige så høj grad de 120.000, der er på kontanthjælp på grund af sygdom eller massive sociale problemer.

For dem er en førtidspension blevet tæt på en umulighed. De rammes nu af endnu mere elendighed.

Alle bliver de fattigere, mens alle ved, at arbejdspladserne ikke bliver flere af den grund.

I regeringens egne beregninger skulle nedskæringerne betyde, at 650 personer kommer i arbejde.

Dette er meget få, men selv dette lille antal vil næppe være realistisk, når man tager tidligere beregninger af den type i betragtning. De bygger på den særlige idé, at øget arbejdsudbud automatisk øger beskæftigelsen.

I øjeblikket er en stor del af kontanthjælpsmodtagerne såkaldt 'ikke jobparate'. De kommer under ingen omstændigheder i job ved at blive fattigere.

Fattigdom og lønpres – brug for fælles kamp

Men det nye loft er sikkert også i høj grad skabt for fremtiden. Når den nye dagpengereform planmæssigt driver arbejdsløse dagpengemodtagerne ud af dagpengesystemet og lægger nyt pres på, at man som arbejdsløs siger ja tak til ethvert elendigt og underbetalt korttids-job, er et samlet system nu lagt til rette.

Sænkning af kontanthjælpen lægger et

yderligere pres og sikrer, at udgiften til kapitalens vedligeholdelse af arbejdskraften bliver gjort endnu mindre.

Denne systematiske fattigdomspolitik kalder på enhed mellem folk i arbejde, dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere. Det nytter ikke at splitte sig op. Og denne fælles kamp er også en nødvendig opgave for fagforeningerne, selvom LO-toppen står et andet sted.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV og KPnetTV2

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen Facebook forum

Twitter @kpnetdk

Tegn abonnement på månedssbladet

Kommunistisk Politik

Deltag på kpnet.dk/blogs

kontakt: kompol@apk2000.dk

STØT Kommunistisk Politik

på Oktobers konto:

Bankkonto

1551 - 166 34 271

eller

Giro 1-663-4271

Formandsskifte vil ikke ændre LO's politik

LO har afholdt sin kongres i Ålborg. Det sker i en situation med stor vrede over det nye forringede dagpengeforlig blandt arbejdsløse og almindelige LO-medlemmer. Og ikke mindst over, at LO selv stod bag ideen om karenstage.

Uden for kongressen aktionerede arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere.

– *Det er ganske enkelt noget lort, de har lavet. I det nye dagpengesystem, kalkulerer de jo med, at der stadig vil være 10.000 arbejdsløse, som falder ud af systemet. LO burde have stået fast på, at de arbejdsløse ikke skal betale for de forringelser, som politikerne har gennemført. Det har LO ikke gjort, lød det fra Helle Nielsen, Landsforeningen Lediges Vilkår.*

Karenstage er en reel sænkelse af dagpengeydelsen. Og vreden over, at det var LO-toppen selv, der fik den indført, er stor blandt LO's medlemmer. Så stor, at mange lokalformænd fra medlemsforbundene må tale om, at dagpengeforliget må ændres.

Indenfor forsvarede LO's afgående formand Harald Børsting det usle og asociale forlig, som han selv og fagtoppen har været med til at udarbejde. ”Vi skal være tilfredse”, ”det ville have gået me-

get værre, hvis vi ikke havde gjort det”, ”det er politikerne på Christiansborgs skyld” og mere af samme håndvask.

Havde LO ikke sagt ja, ville dagpengene være blevet forringet, lød det. Som om de ikke blev det med bl.a. karenstage og den nedsatte sats til nyuddannede. Og LO har ikke rørt en finger for de 60.000 arbejdsløse, der hidtil er røget ud, og de titusinder, der fortsat vil gøre det.

LO-kongres

Halser til højre

LO-toppen har brugt et år og et ukendt antal kontingentkroner på at strikke en 'Strategirapport Danmark 2030' sammen. Den anbefaler at fortsætte den nyliberale asociale reformkurs.

– *Vores rapport konkluderer meget entydigt, at Danmarks økonomi er sund, vores konkurrenceevne er i top, og vi er grundet mange vigtige reformer rustet godt til fremtiden, fastslog Harald Børsting.*

– *Vi har været gode til at håndtere svæ-*

re omstillinger og iværksætte de nødvendige tiltag. Det skyldes i høj grad den danske model, trepartssystemet og overenskomstsysteet. Vores aftalesystem holder hånden under Danmark, understregede LO-formanden.

Det er reformer som dagpengereformen, kontanthjælpsreformen, sygedagpenge- og førtidspensionsreformen, LO mener ”holder hånden under Danmark”. Reformen, der har ramt hundredtusinder af arbejdere i Danmark.

Om afskaffelsen af efterlønnen og forhøjelsen af pensionsalderen hedder det:

”Derudover har tilbagetrækningsreformerne indkapslet de negative effekter af befolkningens aldring på samfundsøkonomien.” Selv så forblømt omskrevet lyder det ikke godt.

Og derfor understreger LO toppen, at ”arbejdsmiljø bliver et andet vigtigt pejlemærke. Når en LO-arbejder fremover skal arbejde halvtreds år, så må vi udstikke rammerne til det. Det kræver en bedre seniorpolitik og udvikling af arbejdsmarkedspensionerne.”

Ikke et ord om, at det er LO der er gået med til, at pensionsalderen allerede i år skal fremskrives til 67 år.

Eleverne giver ikke op:

Tid til fritid! Væk med folkeskolereformen!

Adskillige tusind skoleelever i København droppede undervisningen den 3. november og gik i skolestrejke. De samledes på Rådhuspladsen og gik i protestmarch til Christiansborg, hvor deres krav fyldte godt op. Der forberedes en ny protestdag den 5. januar 2016.

Protesterne retter sig ikke mindst mod de lange skoledage, der har ædt fritiden, som de forlanger tilbage. Skemaerne fylder næsten det samme som de voksnes arbejdsuge.

Det er ikke en reform gennemført for børnenes og de unges skyld, men derimod et EU-diktat, der simpelthen går

ud på at ud-danne soldater til konkurrencestaten. De unge oplever ikke en forbedret uddannelse, men en ringere kvalitet i dagligdagen.

Som det hed i demoindkaldelsen:

”Skolereformen er spild af tid. Pjæk fra skole og kom til demonstration ...

Alle landets elever må stå sammen, vores fritid bliver taget fra os, og vi bliver tvunget til at være flere tusinde timer mere i skole om året end alle de andre skandinaviske lande.

Vi må stå sammen og tage kampen op!

Giv os TID TIL FRITID”

Protesten i er ikke døet hen, men tværtimod blevet forstærket med implementeringen af reformen.

Vreden og protesterne vil heller ikke gå i sig selv igen nu. Snarere vil de i de kommende måneder sprede sig over hele landet.

Gruppen bag demonstrationen, der kalder sig 'En stor mellemfinger til den nye folkeskolereform', har allerede annonceret en ny protest til **5. januar 2016** kl. 12, også på Rådhuspladsen i København.

LO-toppens politik og handlinger har udmærket sig ved at lave fælles løsninger sammen med arbejdsgiverne, staten og den politiske elite og mod arbejderklassen. LO-toppen skamroser de trepartsforhandlinger, hvor de skal forestille at repræsentere arbejderklassen, men hvor de gang på gang lader de lavtlønnede, de nedslidte, de arbejdsløse og de unge uden arbejde og praktikpladser betale for milliardtilskud til arbejdsgiverne og de rige.

De strategiske løsninger frem til 2030 for arbejderklassen og fagbevægelsen, som LO-bosserne yderligere trækker frem, er, at ”opsvinget skal have styrke, offentlig service skal fortsat prioriteres og bidrage til velstanden, uddannelses-mønstret skal ændres, og vi skal fortsat værne om den danske model”.

Valser til venstre

Den nye formandskandidat Lizette Risgård forsvarer dagpengeforliget med samme argumenter som sin formand. Som næstformand har hun været med i LO-toppens forslag om genindførelse af karensdage.

Lizette Risgård var ude at markere sig under Ryan Air-konflikten. Hun siger, hun er imod social dumping. Men accepterer et dagpengesystem, der i endnu højere grad tvinger arbejdsløse ud i jobs til lavere løn og ”atypiske” ansættelser og arbejdsforhold.

Hun brandes som fornyelse, aktivistisk, venstredrejet. Hun taler om LO som en kamporganisation. Hun vil lave EU om indefra til lønmodtagernes EU.

Men ligesom valget af Mette Frederiksen som ny formand for Socialdemokratiet gav anledning til samme falske forhåbninger i visse kredse, så kommer Lizette Risgård ikke til at ændre organisationens politik, når hun går fra at være næstformand i LO til at blive valgt som ny LO-forkvinde. Stilen bliver en anden, men politikken den samme.

Først halser vi til højre, så valser vi til venstre, og så går vi i ring. Sådan lyder det, når LO-kongressen danser pamperebuggivuggi.

Hø & Møg

Som ufaglært har jeg i hele mit liv haft et yderst sparsomt budget. Mad på bordet og tøj til børnene er ikke mindst blevet holdt i ave på baggrund af mit tøjforbrug. Jeg har kun yderst sjældent brugt penge på nyt tøj. Da jeg i 20 år gjorde karriere som gelænderabe, var jeg altid iført postvæsenets uniform, hvilket for skjorte og bukser var rimeligt diskrete – i hvert uden firmalogo. Jeg var med den liden varierende påklædning ikke altid i højsædet i familien☺

Det var imidlertid ikke noget afsavn for mig selv, hvilket også var eller er et udtryk for, at jeg er et barn af hippietiden, hvor vi gjorde en dyd ud af, at det ikke var det ydre, der var afgørende.

Siden er jeg blevet gift med den aller sødeste kvinde Lillian, som grundlæggende respekterer mig for mit spartanske og forslidte ydre. Lillian har en bror, som er medejer af en noget fancy tøjbutik i Algade i en større provinsby – ikke at forveksle med Korsbæk. Svogers butik har på linje med alle andre tøjbutikker en hel del tøj i overskud, når de forskellige sæsoner er overstået. For 2 uger siden havde han derfor en bod i Bella Centrets *Out let*. Det var i den forbindelse, at jeg lærte, at *Out let* ikke har noget at gøre med *Out fit*.

Nuvel; vi drog til Bella Centret for at aflægge svoger et besøg og uddele en krammer. Det var også en mægtig fin stand, han rådede over, så Lillian fik blod på tanden; - og jeg fik nye bukser, hættetroje og livrem! Alt sammen mærkevarer! – til en meget billig penge: *Out let* og familietjeneste. Alligevel var det en underlig fornemmelse.

I sidste uge måtte jeg i den grad sande, at nutidens unge er anderledes opsat på det ydre look. En gruppe unge, som havde valgt at overnatte flere nætter udenfor *Hennes & Mauritz*, stjal medie billedet. Det fortæltes,

at mange af dem havde fået lov af deres forældre til i den sammenhæng at pjække fra skolen. Nogle havde fået omkring 25.000 kr. af deres respektive forældre til indkøb af det mærketøj, som *Hø & Møg* havde stillet dem i udsigt. Det kom også for dagens lys, at beklædningsgenstandene efterfølgende kunne afsættes på det almindelige folkelige marked med en klækkelig profit. Det var imidlertid ikke min opfattelse, at formålet for de fleste var at forøge lommepege-

ne. Det var i hvert fald det indtryk, der lå tilbage, efter et par håndfulde af de unge havde rundet, *Go 'aften Danmark, Go 'morgen Danmark* og mange andre medier. Pjækning, tidsforbruget og det økonomiske

sold blev forklaret med, at erhvervelsen af mærketøjet var et spørgsmål om anerkendelse i omgangskredsen og personlig identitet. Der var en enkelt, der slog sin holdning fast:

- Det er en oplevelse for livet!

Tak skæbne for et indholdsrigt liv, den unge mand ser frem til.

Forargelsen på de sociale medier var ikke til at styre. Den rummede et utal af facetter, som alle og hver for sig havde/har deres berettigelse. Der var også vinkler, der ikke blev berørt. Således skrev en af mine bedste venner – Kasper - på *Face Book*:

- For mig er situationen et udstillingsvindue over, at der er nogle mennesker, der har alt for mange penge! Dette misforhold var ikke tydelig i debatten, og blev slet ikke sat i sammenhæng med, at vore systembevarende politikere i samme periode insisterede på, at vi ikke 'magter' at tage imod flygtninge.

Kasper havde fat i en god pointe: *Hvilken gavn udløser en forargelse over, hvad de rige bruger deres penge på contra spørgsmålet om, hvordan vi ændrer fordelingen af værdierne i samfundet?*

Reno

Unge i protest og aktion over hele Danmark

Milliard-nedskæringerne på uddannelserne skal tages af bordet

Nu er det nok. Elever og studerende siger fra og kræver ordentlige uddannelser og uddannelsesforhold.

Regeringens plan om at skære yderligere 8,7 milliarder kr. på uddannelserne er ikke bare syg. Den kommer oven i en række reformer, der har forværret forholdene for elever, studerende og lærere og forringet hele uddannelsessystemet, samtidig med at SU er halveret og dagpenge for nyuddannede sat kraftigt ned.

Nedskæringerne skal betale politiforliget

Lige nu kræver V(DF)-regeringen, at unge skal betale med nedskæringer på 8,7 mia. kr. i uddannelserne til at finansiere mere politi! Hvor absurd kan det det blive?

Hvorfor vil politikere i rød og blå blok kun tage ansvaret for egen belønning – og ikke læring til ungdommens og samfundets fremtid?

Er det, fordi deres fremtidshorisont ikke rækker længere end til næste valg? Eller fordi de er blottet for visioner for en bedre nutid og fremtid? Ikke kun.

Hele uddannelsessystemet er sat på markedsmekanismer. Fra folkeskolereform til Fremdriftsreform. Fra vuggestuens læringsmål til ungdomsuddannelse uden praktikplads.

Uddannelse skal drives som privat forretning. Elevers læring er en omkostning, og prisen per elev og studerende

skal presses så langt ned som muligt.

Uddannelserne skal tilpasse sig erhvervslivets behov. Derfor er der ikke brug for, at alle får en uddannelse, kun brug for, at en elite får en kvalitetsuddannelse.

Stem nej den 3. december!

Sådan er det i hele EU. EU har bundet medlemslandene til en nyliberalistisk nedskærings- og uddannelsespolitik. Derfor protesterer unge i hele EU mod denne udvikling.

EU er ikke bare frihed til at rejse og studere, hvor man vil, for dem, der har råd og mulighed. EU er tvangen til at konkurrere med andre landes unge om at få de bedste karakterer for de billigste penge.

Danske regeringer har bundet Danmark til EU. De har bundet de unges fremtid til EU's budgetkrav om at sætte prisen på danske uddannelser ned.

Derfor må vi stemme nej til mere EU d. 3. december – og helt ud af EU.

Protesterne mod milliard-nedskæringerne må fortsættes, indtil de er taget af bordet. De er en del af hele den store bevægelse mod flygtningepolitikken, mod nedskæringer, dagpengeforlig, kontanthjælps- og SU-reform.

Af Arbejderpartiet Kommunisterne

Skolebørn imod skolereformen

Bryd tavsheden, og giv palæstinenserne ret til en selvstændig stat

Mahmoud Abu Chouks tale til solidaritetsdemonstrationen i Odense 16. oktober 2015.

Bryd tavsheden, og giv palæstinenserne ret til et værdigt liv. Bryd tavsheden, og giv palæstinenserne ret til en selvstændig stat. Det handler om udslettelse af palæstinenserne, om udryddelse af den civile befolkning. Det handler om besættelse!

Den tredje intifada er i gang. Det var en forudsigelig begivenhed. Men det er bestemt ikke forudsigeligt, hvornår den stopper.

Palæstinenserne frustration, håbløshed og frygt for ikke have retten til at eksistere er toppet.

Takket være en zionistisk, ekstremistisk radikal jødisk regering.

En regering, der lige har godkendt, at militæret har frie hænder til at skyde med skarpt efter alle palæstinensere, der virker suspekte. Billeder af åbne likvideringer af palæstinensere, herunder unge piger og drenge helt ned 13 år, viser Israels sande ansigt. En antidemokratisk stat, der bygger på racisme og apartheid.

Ny intifada

I det sidste to år har vi været vidner til en systematisk overtagelse af Østjerusalem. En plan, der bygger på nedrivning af palæstinenserne huse, udvisning af palæstinenserne og opdeling af Al Aqsa-moskeen, muslimernes hellige sted.

Palæstinenserne er nået dertil, at de intet har tilbage at miste andet end deres eget liv.

Her er, hvad Israel har præsteret siden Oslo-aftalen i 1993:

- Tusindvis af bosættelser. Alt håb om tostatsløsning er forsvundet.
- Apartheid-muren, som er blevet for dømt over hele verden.
- Administrative arrestationer. Israeliske fængsler er overfyldte med palæstinensere.
- En tidligere præsident er blevet belejret og likvideret efterfølgende.
- Flygtningelejren Jenin er blevet bombet og jævnet med jorden.

- Belejring af Gaza.
- Tre horrible og barbariske krige mod Gaza-striben.

Resultatet af alt dette er, at den palæstinensiske befolkning ikke længere kan få øje på noget håb om fred, nogen grund til at leve. Disse ting har Israel elimineret.

Hellere miste livet i kamp for friheden end et liv som undertrykte mennesker under Israels apartheidregime.

Israel forsøger at give et billede, af at der er tale om en religiøs krig fra palæstinenserne side!

Det er national frihedskamp.

Den jødiske stat er et begreb, som Israel har fremført.

Israel har indført gader, hvor det kun er jøder, der må færdes.

Hvem er det så, der fører en religiøs krig?

Verden må vågne op af sin utrolige dvale.

Det her handler ikke om en enkelt hændelse. Det handler om udslettelse af palæstinenserne, om udryddelse af den civile befolkning!

Det handler om besættelse!

Den danske regering og befolkning, via FN's menneskerettighedskommission og EU, må på basis af direkte og enigt pres omgående sikre, at Israel respekterer den fjerde Geneve-konvention, og Israels fuldstændige tilbagetrækning fra det besatte område, som er nødvendigt trin frem imod opnåelse af en retfærdig og varig fred.

Vi vil gerne understrege, at vi alle sammen, både som individer og grupper, bør tage vores del af ansvaret.

Det er sandhedens time

Det er NU eller aldrig

Israel ud af det besatte område NU, jf. FN's resolutioner

Solidaritet med Palæstina

Tale ved Henning Paaske Jensen på demonstration i Odense 16. oktober

Som mangeårig aktiv Palæstina-ven i Odense er jeg glad for at komme her i dag og hilse jer og det palæstinensiske folk i en situation, hvor de israelske angreb på palæstinensere især i Jerusalem eskaleres med vold og terror, men der svares modigt igen af unge palæstinensere med en ny Intifada i Jerusalem.

Vores samarbejde strækker sig bl.a. tilbage til 2002, hvor jeg sammen med Mahmoud Abu Chouk og andre var aktive i palæstinasolidaritet og med til opstarten af en Boykot Israel-kampagne, der vil fortsætte, lige så længe besættelsen fortsætter. En kampagne inspireret af modstanden mod apartheid i Sydafrika.

Så længe der er besættelse, og så længe der er apartheid, er fred ikke nogen mulighed!

Modstand mod besættelse er en legitim ret!

Dette er overskrifter, som berører sagens kerne, men er helt fraværende i de danske medier!

Derimod formidler vore medier ukritisk og overfladisk, at nu er den gal igen – en ny ”voldsspiral” og den uendelige ”kamp om hellige steder” fortsætter.

Som om det er uløselige modsætninger, der nu igen falder ned fra himlen. Og blot skal få folk til at tænke: Får det da aldrig nogen ende?

På den måde er vore medier eksperter i at ignorere konflikten egentlige årsag:

At Israel med sin zionistiske politik i strid med international lov siden 1967 koloniserer stadig større områder på Vestbredden og Jerusalem og fastholder Gaza i kriminel fortsat blokade efter sidste års ufattelige krigsforbrydelser. Israel kæmper for en etnisk udrensning og fordrivelse af palæstinensere og behandler palæstinensere i apartheid-Is-

Henning Paaske Jensen og Mahmoud Abu Chouk på demonstrationen i Odense

Fredag den 16. oktober afholdt palæstinensere i Odense, med udgangspunkt i Det Palæstinensiske Hus, en støttedemonstration for Al Quds (Jerusalem) og Palæstina. Som mangeårig aktiv Palæstina-ven var Henning Paaske Jensen inviteret til at tale og hilse det palæstinensiske folk på denne meget aktuelle markering.

rael som andenrangsborgere i det land, de er født i.

For Israel var krigen mod Gaza et forsøg på at påtvinge Gazas befolkning underkastelse og overgivelse, men det lykkedes ikke, tværtimod.

På trods af ufattelige palæstinensiske lidelser blev Israel tvunget til selv at trække sig pga. samlet palæstinensisk modstand, og Israel blev endnu mere isoleret i verdens befolknings øjne.

I stedet går den zionistiske krigsplan nu ud på, ud over fortsat udsultning af Gaza, at sikre sig stadig mere og mere kontrol over Jerusalem med bosætterprovokationer og provokationer omkring Al Aqsa, samtidig med at koloniseringen af Vestbredden eksploderer.

Denne nuværende krig mod Jerusalem er også et zionistisk forsøg på at kræve underkastelse af palæstinenserne, i Jerusalem, Vestbredden og Gaza med undertrykkelse, mord og kriminelle bosættelse i spidsen. Samt med en fascistisk justitsminister, som åbenlyst har talt for etnisk udrensning af unge palæstinensere og deres mødre.

For apartheid-Israel er palæstinensere andenrangsborgere – der er ikke plads

til jer. Et kulmination af hetz og undertrykkelse, der nu bliver mødt med en ny omfattende bølge af spontan modstand – en slags ny intifada, hvor en ny generation tager kampen op imod Israels brutale besættelse og kolonialisme. Stenkastende unge mænd og piger vender sig modigt imod besættelsesmagtens hærger.

For mange palæstinensere er Jerusalem og Al Aqsa-moskeen et helligt symbol, og for alle palæstinensere er det et nationalt symbol, man forenes om som et symbol på den palæstinensiske nations fremtid og palæstinenserens nationale rettigheder.

Det, Israel er i gang med, er forsøget på at knuse sådanne palæstinensiske nationale forhåbninger og rettigheder. En krigskampagne, hvor stenkastere mod besættelsesmagten nu kan få mange års fængsel, en krigskampagne med ”skyd først – spørg bagefter” og mange palæstinensiske ofre.

Det hele er ledsaget af ny kolonisering og bosættelser, som udløser palæstinensisk vrede og modstand, som ikke er til at stoppe, men må have vores støtte og opbakning.

Tankevækkende er verdenssamfundets

passivitet, hvor Israel ustraffet med USA som hovedgarant i snart 50 år fortsætter med at bryde folkeretten, holder Vestbredden, Østjerusalem, Gaza, ja, også de syriske Golanhøjder, besat siden den kriminelle besættelse i 1967.

BDS – Boykot, De-investering og Sanktioner – er et palæstinensisk globalt initiativ, der går ind for fuld boykot af Israel og isolering af Israel internationalt, på alle områder, ligesom under apartheid i Sydafrika, lige så længe besættelsen og apartheid fortsætter. En bevægelse, der udvikler sig hastigt.

Det påvirker Israels økonomi mere og mere og er med til at isolere Israel økonomisk og politisk.

Analysen afdækker, at BDS kan koste Israel mellem 1 % og 2 % af BNP hvert år over de næste ti år, og senest har kreditvurderingsbureauet Moodys rapporteret, at BDS er en potentiel trussel mod den israelske økonomi.

Der er al mulig grund til at bakke op om palæstinensisk modstand mod besættelsesmagten. For os her i Danmark kan vi umiddelbart styrke den folkelige opbakning til palæstinenserne kamp mod besættelse med udbredelsen af boykot af Israel på alle områder, økonomisk, kulturelt og politisk. Herunder kræve, at EU opsiges sin begunstige-sesaftale med Israel, og at Danmark aktivt fordømmer den fortsatte besættelse.

Sender jer alle palæstinensere mange varme og solidariske hilsener og støtte til jeres kære i Palæstina!

Folkene i verden tager i stigende omfang afstand fra apartheid-Israels besættelse.

Samtidig betyder Israels hærgen, at Israel vil blive isoleret mere og mere som en paria-stat. Israel har aldrig været så isoleret, som det er i dag.

Hvor længe endnu vil det internationale samfund se på Israels fortsatte brud på international folkeret og palæstinenserne rettigheder?

Oplæg til tale holdt ved palæstinenserne støttedemonstration for Al Quds (Jerusalem) og Palæstina.

Danske tropper til Mali i et militært EU-projekt

FN har anmodet Danmark om at øge bidraget til den såkaldte 'fredsbevarende' mission i Mali, MINUSMA, med soldater og maskiner. Et bredt flertal i Folketinget bestående af V, SD og R er positive. Men hvad er missionens formål?

250 soldater og 20-30 pansrede lastvogne skal i så fald sendes af sted som en del af en nyoprettet kampklar konvoj. Danmark har tidligere haft et transportfly udsendt til Mali og deltager i øjeblikket med 20 mand, der arbejder med 'informationsindhentning'.

Krigspropagandaen går på, at 'vi' skal være til stede i Mali "som et modsvar på voldelig ekstremisme og terrorisme" (Lars Løkke Rasmussen i FN).

I realiteten drejer det sig om at pleje imperialistiske interesser, ikke om fred og stabilitet. Og der foregår en bevidst vildledning gennem sammenfletning af initiativer fra FN, enkeltlande og EU's militære gren.

De vestlige magter er ikke i Mali for at bekæmpe terrorister eller for at forsvare befolkningen og den historiske arv. Dette er myter. Den egentlige grund til interessen er ønsket om at pleje økonomiske og strategiske interesser i forhold til landet og dets rige ressourcer. Det drejer sig om rigdomme som olie, guld, diamanter og uran.

De gamle europæiske kolonimagter opererer mere og mere gennem EU, og samarbejder tæt med FN's mission, der her kommer til at fungere som et alibi.

Efter militærkuppet i 2012 invaderede de imperialistiske stormagter Mali, med den gamle kolonimagt Frankrig i spidsen.

EU optrådte i starten af den væbnede indgriben ikke som en samlet militær magt, men som enkeltlande. De militære stormagtsdrømme står imidlertid stærkt i unionen, og optrapningen af konflikten, der sker i flere EU-lande, må bl.a. ses i denne sammenhæng.

EU-invasion uden 'fuld-skala-glamour'

I et indlæg fra tænketanken European Council of Foreign Relations kunne man i 2013 læse en af deres skribenter, Richard Gowans, overvejelser, der kan sammenfattes således:

'Hvorfor lade den franske hær stå for invasionen i Mali, når EU har stående kamptropper, der kunne være kampklar på få uger? Storbritannien, Belgien, Danmark og Tyskland har hjulpet, men EU kender ikke sin besøgestid.'

Han slår fast, at EU har en stor interesse i krigene i Afrika og allerede har deltaget i flere konflikter, bl.a. i Den Demokratiske Republik Congo i 2003 og 2006, i Tchad og i Den Centralafrikanske Republik i 2008.

Ud af Mali

Militærrådgivere fra EU samarbejder med Den Afrikanske Union og har rådgivere i Darfur og Somalia og en flåde ved den somaliske kyst.

Men efter hans mening kan dette udvikles meget mere.

Richard Gowan slutter af med følgende vision:

"Situationen i Mali peger på ét svar. De afrikanske lande tilbyder frontsoldater, men de mangler udstyr som helikoptere, felthospitaler, overvågningsdroner og ingeniørtropper.

Når de værste kampe er overstået, vil FN formentlig overtage de fredsbevarende opgaver. Men FN har tilsvarende mangler mht. udstyr.

EU-landene kunne udfylde nogle af disse huller med en letvægts pakke af militære støttetropper.

De kunne sættes ind fra uafhængige lande, under EU-flag eller som en kom-

ponent i en kommende fredsbevarende mission under FN.

EU- og FN-repræsentanter har arbejdet på at skabe mekanismer for netop denne type 'plug-and-play'-tilgang til fredssikring i de seneste år. De mangler måske den glamour, der ligger i militær invasion i fuld skala.

Men den kunne være billigere og en strategisk set mere passende tilgang til situationen i Mali. Det er ikke for sent for EU at vise større militære ambitioner her."

I realiteten er denne 'vision' – en kombiløsning mellem FN, EU og enkeltlande – blevet til virkelighed.

FN og EU i tæt samarbejde

I februar 2013 sendte EU træningstropper til Mali på anmodning fra kupregeringen, med et mandat på 24 måneder. Danmark kunne ikke være med på grund af vores forsvarsundtagelse, men i stedet kunne vi så deltage i FN's 'fredsbevarende mission', der foregik i tæt samarbejde med EU.

Træningsmissionen i Mali (EUTM) betegnes som et pionerprojekt for EU's sikkerheds- og forsvarspolitik, der med EU's egne ord "udtrykker EU's vilje til at styrke sin handlekraft inden for sikkerhed og forsvar".

Eurocorps, der er et fælles militærkorps for en kernegruppe af EU, danner ryggraden i EU's mission i Mali.

Dette korps er efter Lissabon-traktatens vedtagelse tæt sammenvævet med NATO og NATOs udrykningskorps.

De videre planer i EU går på en sammensmeltning med EU's kampgrupper i 2016.

FN-styrkens funktion er først og fremmest at holde den vestligt støttede regering ved magten, og der er derfor alt mulig grund til at betragte missionen i Mali som et led i en imperialistisk offensiv i Afrika – og langt fra en fredsmission. Gennemført i et sammenviklet sammensurium af FN, enkeltlande som Danmark og EU som militærmagt.

Hilsen til fredsvagten

Af Dorte Grenaa

Tak til Fredsvagten, fordi I hver dag står der på vegne af tusindevis af krigsmodstandere. I viser verden, at Danmark også er mennesker med anstændighed og værdighed. I afslører løgnene og krigspropagandaen.

19. oktober 2015 er en mærkedag. På godt og ondt.

Den dag for 14 år siden besluttede den daværende krigsforbryderregering og Folketing at gøre Danmark til en aktiv krigsførende nation og til en nikkedukke i USA og NATO's terrorkrige. Danmark gik i krig mod Afghanistan på en propagandaløgn. Den krigspolitik har skiftende blå og "røde" regeringer ført lige siden i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og nu Mali.

Den dag blev også starten på Fredsvagten, der viste krigsmodstanden ude på Slotpladsen. Det har Fredsvagten sejt gjort lige siden.

Der er ting i tiden i dag, der minder mig om dengang i efteråret 2001. Og jeg har tænkt en del på jer her det sidste stykke tid. Alle I smukke mennesker fra Fredsvagtens første dage, Lars, Bo, Troels, Morten, Angelika og alle jer andre, der var med og kom til i løbet af de næste over 5000 dage.

Vi har lige set en bølge af civil ulydighed og initiativer køre gennem landet for at hjælpe overlevende fra krigene – mennesker på flugt og i nød. Da flygtningene gik på motorvejene, blev regeringens fremmedfjendske flygtningepolitik ubærlig. Man blev nødt til at handle. En bevægelse voksede frem nedefra på trods af det politiske establishment og bovlamme partier.

Sådan var det også for 14 år siden, hvor Natos krigsgeneral Anders Fogh Rasmussen erklærede Danmark i krig. Danmark blev den dag et forandret land. Modstanden måtte finde nye veje.

Fredsvagten blev til – uden at vente

Fredsvagten har stået i 14 år ved Christiansborg - 14 år med krige

på de rette tilladelser i tre eksemplarer – som en aktion, der voksede frem og hurtigt bredte sig og tog form. Krigspolitikkerne havde regnet med at skræmme og lamme al krigsmodstand. Man skal ikke undervurdere, hvad det har betydet for udviklingen hele krigsmodstanden, at Fredsvagten dengang satte foden ned og sagde fra.

Fredsvagten stoler på krigsmodstandens egne kræfter. Alle kan være med. Den giver folk mulighed for at gøre noget, gøre den berømte forskel, så man kan være bekendt at se sig selv spejlet. Det er menneskene og deres vilje, der tæller. Det er handlinger, der forandrer os og forandrer verden.

Det er Fredsvagtens store styrke.

Og der er brug for Fredsvagten og dens indsats. Krigsindustrien og dødens købmænd lugter kroner, euro og dollars. Regeringen vil udvide dansk krigsdeltagelse både i Mellemøsten, Afrika og som del af NATOs østflanke her i Norden. Snart skal der bruges 30 milliarder alene på nye kampfly i et land, der "ikke har råd" til at bruge penge på ældre, kontanthjælpsmodtagere, flygtninge, unge og arbejdsløse.

Vi mødes derude i de fælles slag, der endnu skal slås.

Al forandring kommer nedefra.

Arbejderpartiet EMEP om valget i Tyrkiet 1. november

Lad os beslutsomt og udholdende fortsætte kampen!

Udtalelse fra EMEP's formand Selma Gürkan 2. november 2015

Resultaterne fra valget den 1. november viser, at AKP og Erdogan blev dets vindere. Disse påtvang landet valget under helt usædvanlige omstændigheder efter deres nederlag den 7. juli.

Bag denne 'succes' ligger et bedrag mod befolkningen skabt gennem uro og frygt som følge af en politik for krig og kaos, under betingelser, hvor alle demokratiske rettigheder er trampet under fode, og hvor oppositionspartierne ikke engang kunne afholde massemonstrationer.

Det scenario, vi står over for, er følger af den politiske atmosfære skabt af krigspolitikken og planen for kaos, der på den ene side sigter på at eliminere betingelserne for HDP's og alle andre arbejderkræfters og demokratiske kræfters politiske virksomhed, og på den anden side at trække nationalistiske stemmer fra MHP til AKP i kraft af krigsprovokationer. (Note 1)

Erdogan og AKP har ført arbejderklassen og de arbejdende bag lyset med en propaganda om nødvendigheden af en 'et-parti-regering' for at undgå det, der er værre. De har ikke løst nogen af de økonomiske, sociale eller politiske problemer, men har forstærket problemerne og sat dem i hårdknude.

Derfor er den vigtigste konklusion, der må drages af valget 1. november, nødvendigheden af, at arbejderklassen og folket rykker sammen som en stærkere kæmpende enhed – ved at forny deres kampplatforme baseret på de voksende problemer og skærpede konflikter i den periode, vi går ind i.

Betydningen af kampen for politiske rettigheder og friheder er vokset i takt med etableringen af Erdogans reelt diktatoriske regime. Overtagelse af massemedier, lukning af websites, fjernelsen af valgte borgmestre i Kurdistan, undertrykkelse af arbejderkræfter og

demokratiske kræfter, arrestationer og domfældelser – alt dette er blevet rutine under det faktiske diktatoriske regime.

For fred og demokrati

Den antidemokratiske spærregrænse på 10 pct. er stadig gældende på trods af løftet om dens afskaffelse. Landet styres stadig efter en forfatning, som er suppleret med de nødvendige tiltag for alene at sikre status quo for AKP, så partiet kan forblive ved magten. Alle disse angreb øger nødvendigheden af, at arbejderne og folket forener sig i deres kamp for demokrati.

Til trods for at AKP og kapitalen spreder en forventning om 'stabilitet', peger alt på, at arbejdernes og de arbejdendes sociale og økonomiske forhold vil blive forværret. Øget arbejdsløshed, stigende inflation, skrumpende produktion og langsommere vækstrate er klare tegn på økonomisk krise.

Det står klart, at kapitalen vil benytte disse tegn til at begrunde deres angreb på arbejderne og de arbejdende. Dette gør skabelsen af en bredt funderet

kamplinje, som omfatter fagforeninger, alle andre arbejderorganisationer og de bredere masser af arbejdende uden for fagforeningerne, til en absolut nødvendighed.

Udbredelsen af krigspolitikken til også at omfatte blokade af byer og opkomsten af grupper i samfundet efter ødelæggelserne, som krigen har påført det økonomiske og sociale liv, i særdeleshed kapitalister og små forretningsdrivende, førte til AKP's tilbagevenden til magten med absolut flertal.

Dette valg, som afholdtes under krigsbetingelser, blev mange stemmer ikke afgivet som følge af undertrykkelse og forhindringer, og det førte sammen med en tendens til at stemme på AKP i håb om, at det vil afslutte krigen, til et fald i HDP's stemmeandel.

Dette ændrer imidlertid ikke på den kendsgerning, at størstedelen af offentligheden stadig er samlet omkring HDP og den kurdiske politiske bevægelse, og at et demokratisk og fredeligt ønske om en løsning fastholdes, der imødekommer nationale krav om fuld ligestilling.

De fortsatte militære operationer – på trods af (det kurdiske) KCK's beslutning om at afholde sig fra 'aktivitet' (Note 2) – afslører Erdogans og AKP's stædige insisteren på krig, som forbindes med offensiven mod Rojava. Dette forværres af at åbne flybaser – især In-

cirlik – for den amerikanske imperialisme brug, og ved at gøre IS (Islamisk Stat), som længe er blevet støttet i Syrien, til et internt tyrkisk problem.

Konklusionen er, at Erdogan og AKP igen er kommet til magten ved at skærpe alle økonomiske, sociale og politiske problemer. Dette gør det uomgængeligt for arbejdernes og de folkelige kræfter – alle arbejderkræfter, fredskræfter og demokratiske kræfter i landet – at forny deres kampplatforme for at skabe en stærkere demokratisk front og føre kampen fremad.

Det betyder at vælge vejen til forandring af det scenario, som udspringer af valget den 1. november, og sikre en afslutning af det diktatoriske regime og skabelsen af et demokratisk land, hvor folk kan leve menneskeligt. Det betyder at forstærke kampen med besluthed og udholdenhed.

Selma Gürkan

Formand for Arbejderpartiet EMEP

Noter

1) HDP - Folkets Demokratiske Parti - er det prokurdiske venstrefløjsparti, som samler en række progressive kræfter og organisationer, indbefattet Arbejderpartiet EMEP. Det genembrød for første gang den tyrkiske spærregrænse ved valget i juli, hvor Erdogan og hans parti AKP mistede deres flertal og måtte udskyde deres planer om at gøre Tyrkiet til et autoritært et-parti-regime af religiøs tilsnit. Ved omvalget gik HDP tilbage med godt to pct. til 10,7 pct. af stemmerne. Det højrenationalistiske MHP (Den nationale bevægelses parti) gik væsentligt tilbage til godt 12 pct. Det republikanske folkeparti CHP fik 25,4 pct. af stemmerne, og Erdogans AKP 49,4 pct.

2) Koma Civakên Kurdistan (KCK) - gruppen af lokalsamfund i Kurdistan - er knyttet til det kurdiske PKK og er hårdhændet forfulgt af Erdogan og AKP.

Hilsen til Tyrkiets Arbejderparti EMEP fra CIPOMLs 21. plenum

Kammerater -

Vores verdensmøde blev afholdt nogle få dage efter den barbariske massakre i Ankara, hvor 103 mennesker, der demonstrerede for jobs, fred og demokrati, blev dræbt, mens hundreder blev såret.

Vi sørger over de dræbte, heriblandt 16 modige kammerater fra vores tyrkiske broderparti, indbefattet et medlem af Centralkomiteen.

CIPOMLs 21. Plenarmøde udtrykker sine dybeste kondolencer til Tyrkiets Arbejderparti og til de dræbtes familier, og ønsker hurtig helbredelse for alle de sårede.

Vi hylder mindet om vores kammerater, der blev dræbt i dette angreb, og mindet om alle ofrene for denne afskyelige forbrydelse.

Deres eksempel, mod og idealer vil altid leve i vores kamp og forstærke vores vilje til at kæmpe for et nyt samfund uden udbytning af arbejderne eller undertrykkelse af folkene.

Kammerater-

Det store antal medlemmer af vores broderparti, som blev dræbt under angrebet, er ikke noget tilfælde. Det politiske formål med massakren i Ankara er klart: At angribe den mest fremskredne kraft, de mest beslutsomme medlemmer af arbejderbevægelsen og den folkelige og demokratiske bevægelse i Tyrkiet, at slå til mod ledelsen for at terrorisere masserne.

Vi ved, hvem som er politisk ansvarlig for det feje angreb den 10. oktober. Det er Erdogans reaktionære og militaristiske regime, som efter de fascistiske angreb og provokationer i Djarbakir og Suruç forstærkede provokationen og konfrontationen med krig og fascistiske terror for ikke at miste magten.

Dette afskyelige angreb er begyndelsen til enden for Erdogan og hans parti og regering. Arbejderklassen og det tyrkiske og kurdiske folk vil give et passende svar til dem, som er ansvarlige for denne massakre.

Arbejderne og Tyrkiets folk vil ikke blive stoppet af terror og fascistiske provokationer, De vil ikke give op over for krigspolitikken fra en regering, som fører landet til ruin og kaos.

Arbejdernes og de folkemassernes reaktion efter massakren var enig og beslutningsom. I mange fabrikker og arbejdspladser udtrykte de kraftigt deres fordømmelse af regimets infame politik,

Fremtiden med et demokratiske, progressivt og socialistisk Tyrkiet forberedes i kampens hede mod den reaktionære AKP-regering.

Vi bekræfter vores tætte internationalistiske bånd til Tyrkiets og Kurdistans arbejdere og folk; vi udtrykker vores fulde solidaritet med deres kamp; vi fordømmer energisk den reaktionære tyrkiske regerings krigs- og terrorpolitik og vi forlanger at den forsvinder og at de skyldige for massakrerne og deres ophavsmænd bliver straffet.

Vi forsikrer vores broderparti EMEP, dets ledere og medlemmer, om vores broderlige støtte og solidaritet med den kamp, det fører i landet for et sandt demokrati, nationale rettigheder og social forandring.

Længe lever de tyrkiske og kurdiske arbejderes og folks kamp!

Længe leve Tyrkiets Arbejderparti (EMEP)!

CIPOML's 21. Plenarmøde
Quito, Oktober 2015

Frem mod 100-års dagen for Den Store Socialistiske Oktoberrevolution

(November 1917 til 2017)

Vi kommunister, revolutionære, proletarer og klassebevidste arbejdere i hele verden fejrer med glæde årsdagen for den glørværdige socialistiske oktoberrevolution. Med endnu større mod og beslutsomhed vil vi gøre dette i 2017 ved 100-årsdagen for de historiske 'Ti dage der rystede verden'.

Bolshevikkernes revolution var den heroiske handling, som bragte bud om et revolutionært dagbry. Krydseren 'Auroras' kanoner forkyndte starten på en ny æra: En æra hvor kapitalismen lider nederlag og et nyt samfund uden udbyttere og udbyttede bliver opbygget.

Med den store oktoberrevolution greb proletariatet magten, eksproprierede udbytterne, etablerede sit eget revolutionære klasseherredømme og skabte en stat af en ny type.

Med Lenins ord:

"... I Rusland er det bureaukratiske maskineri slået fuldstændig i stykker, det er slået helt ned: de gamle dommere har pakket sammen, det borgerlige parlament er opløst – og arbejderne og bønderne har fået en langt lettere tilgængelig repræsentation: deres sovjetter har afløst bureaukraterne, eller deres sovjetter har taget kontrol over bureaukraterne, og deres sovjetter har fået bemyndigelse til at vælge dommerne. Alene denne kendsgerning er nok til at gå alle undertrykte klasser til at forstå, at Sovjetmagten- det vil sige den nuværende form for proletariatets diktatur, er en million gange mere demokratisk end selv den mest demokratiske borgerlige republik."

(Den proletariske revolution og negaten Kautsky)

Sovjetstaten viste at socialismen er en højere samfundsorden, når den med fasthed følger sine principper og marcherer frem mod kommunisme.

'Den røde oktober' ændrede verdenshistoriens gang radikalt. Den indledte en ny udviklingsfase – stadiet med kapitalismens almene krise og overgangen til socialisme. Den markerede en uigenkaldelig ændring af den revolutionære strategi og taktik, i kampens former, metoder og organisering, i arbejderklassens og dens allieredes mentalitet, kultur og traditioner i kampen mod imperialismen og kapitalisme, for revolutionen og socialisme.

I kølvandet på den revolution, som anførtes af bolshevikerne Lenin og Stalin, brød en bølge af proletariske revolutioner ud i de imperialistiske og kapitalistiske lande, og af folkelige og demokratiske revolutioner, som blev gennemført under arbejderklassens ledelse og internationalismens banner i de afhængige og koloniserede lande.

Oktoberrevolutionens sejr førte til dannelsen af kommunistiske partier over hele verden og oprettelsen af den kommunistiske Internationale med henblik på at omgruppere proletariatets fortrup og organisere verdensrevolutionen.

Med skabelsen af Sovjetunionen og opbygningen af socialismen opnåede arbejderklassen, bønderne, kvinderne og folkene store materielle og kulturelle fremskridt. Arbejderne opnåede høje niveauer af velfærd takket være den socialistiske industrialisering og kollektiviseringen på landet, og planøkonomi-

en, som gjorde op med de kapitalistiske produktionsforhold og det anarki, der var typisk for det gamle system.

Arbejderklassen blev en teknisk og ideologisk fremskreden klasse. Arbejdsløshed blev elimineret. Processen for kvindernes frigørelse og deres deltagelse i ledelsen af landet skred fremad med deres opbygning af socialismen.

Imperialisternes rasende angreb blev afvist af arbejdernes og folkenes stål-satte vilje til ikke at vende tilbage til slavetilstanden. De slog fejl på grund af den socialistiske stats politiske magt og enhed.

Den socialistiske forfatning fra 1936 og sejren over det nazistiske og fascistiske uhyre, som resulterede i befrielsen af mange lande og oprettelsen af folkedemokratiske regimer, betød store fremskridt for verdens folk.

Den socialistiske oktoberrevolution er en begivenhed, som er af den største betydning også i dag, fuld af værdifulde lærdomme for proletariatets og andre undertrykte klassers kamp mod udbytning og undertrykkelse.

Den er en praktisk demonstration af, at revolutionen ikke bare er et ønske hos folket, men at det også er muligt og nødvendigt at omstyrte det borgerlige herredømme og opbygge et nyt samfund, hvor 'de som i dag er intet, bliver alt' og ændrer verden.

I årtierne efter denne store begivenhed er kapitalismens grundlæggende modsætninger og dens indbyggede under blev endnu mere skærpede, mens arbejderklassens og folkenes revolutionære kræfter er vokset, objektivt og internationalt.

Ideen om den proletariske revolution er mere relevant end nogensinde i betragtning af udbytningen og undertrykkelsen af langt størstedelen af men-

neskeheden, af fattigdommen og den voksende ulighed, af røverkrigene, af en håndfuld stadig mere riges snylten, af fjernelsen af arbejdernes tilkæmpede sociale rettigheder, af udplynningen og det neokoloniale herredømme, af ødelæggelsen af miljøet, som forårsages af det kapitalistiske system.

Årsagerne til revolution er mere påtrængende end nogensinde og dens materielle forudsætninger mere udviklede. Overgangen til en bedre form for organiseringen af menneskenes samfund, til en ny og højere samfundsorden, er et stadig mere akut behov for de klasser, som udbyttes og undertrykkes af kapitalen. Det er et *'problem, der er taget op til sin løsning'* i kraft af de undertrykte og udbyttede massers kamp.

USSRs og andre socialistiske landes forsvinden har været et hårdt slag. Socialismen har lidt et midlertidigt nederlag, der imidlertid hverken gør dens resultater ugyldige eller svækker behovet for socialisme. Og i realiteten var det ikke oktoberrevolutionen eller den proletariske socialisme, som slog fejl. Hvad der slog fejl var forræderiet, revisionismen og opportunismen, som afledte arbejderne fra deres klasseinteresser og mål..

Til trods for den uophørlige antikomunistiske propaganda står det stadig mere klart, at det barbariske og dødsdømte kapitalistiske og imperialistiske system kun har udbytning, elendighed og krig at tilbyde.

Vi er i en periode med arbejderklassens, folkenes og ungdommens politiske opvågnen, som ikke længere vil bære det åg og de byrder, kapitalismen og imperialismen påtvinger.

De går fremad med at afvise og kæmpe imod krisens konsekvenser, imod udbytning, ulighed, fattigdom, mod imperialismens diktater, intervention og aggression.

Der er en voksende bevidsthed om, at tingene ikke kan fortsætte som hidtil, at der ikke er nogen frelse under kapitalismen, at en dyb social omformning er nødvendig for at sætte en stopper for

den økonomiske, sociale, moralske og økologiske ruin, og for massakrerne, som menneskeheden uvægerligt lider under med de kapitalistiske monopolders herredømme, som kun adlyder en lov: loven om maksimal profit.

For at kunne gennemføre denne omvæltning – hvor den mest revolutionære og fremskredne samfundsklasse griber statsmagten – må den ledende kraft heri på det politiske, praktiske, intellektuelle og moralske plan være det moderne proletariat.

Over for de revisionistiske, reformistiske og opportunistiske teser, som har ført til smertefulde nederlag for arbejderklassen, fremstår den proletariske revolution som den eneste løsning på folkenes udbytning og undertrykkelse.

Kapitalismens seneste dybe krise, såvel som de fremtidige, beviser at samfundet under det kapitalistiske system er en hindring for udviklingen af produktivkræfterne. Denne alvorlige situation kan kun brydes af revolutionen.

Det mest påtrængende spørgsmål, som rejser sig, er finanskapitalens og monopolenes diktatur eller proletarietets diktatur.

Den sejrriige oktoberrevolution viste, at arbejderklassen kan tage magten i samfundet og få det til at fungere uden bourgeoisiet og imod det. Den viste at kommunisterne kan og må spille en afgørende rolle.

Sovjeternes oktober fortæller os, at kommunisterne – proletarietets bedste elementer, den revolutionære ungdom – må omfavne disse lærdomme og fort-

sætte kampen og afgørende bryde med opportunismen af enhver art og forene sig under marxismen-leninismens og den proletariske internationalismes banner.

Lad os fejre 100 året for den røde oktober på en tidsvarende vis i alle lande og på en kæmpende og enhedsskabende måde, som understreger dens fortsatte vigtighed og dens internationale betydning, og den proletariske revolutions dybe relevans for radikalt at omskabe verden.

Lad os overalt forberede at fejre 100 året for den store socialistiske oktoberrevolution på en værdig og enig måde med festmøder, seminarer, træf og andre aktiviteter.

Lad os i alle lande udvikle bestræbelserne på at reorganisere kommunisterne, de revolutionære, de militante arbejdere, lad os forklare kommunismens nødvendighed som den eneste kraft, som vedvarende kan organisere og lede den sociale revolutions kræfter i alle lande.

Lad os invitere politiske partier og organisationer, fagforeninger, ungdoms-, kvinde-, bonde- og indfødte organisationer i alle lande, som deler vores principielle holdninger, til sammen med os i fællesskab at gennemføre disse aktiviteter og bygge en magtfuld international kommunistisk og arbejderbevægelse.

Et århundrede efter bolshevikkernes sejrriige 'storm mod himlen' bekræfter vi, at det eneste sikre alternativ til det imperialistiske og kapitalistiske barbari er revolutionen og socialismen.

Længe leve den store socialistiske oktoberrevolution!

Længe leve marxismen-leninismen!

Længe leve den proletariske internationalisme!

Quito, Oktober 2015

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML)

Vi stemmer om hele retsforbeholdet og om stadig mere union

For og imod argumenterne blev grundigt prøvet af på debattmøde i Rønde på Djursland, hvor Lave Broch fra Folkebevægelsen mod EU mødte Jens Joel fra Socialdemokratiet.

Jens Joels argumentation for at afskaffe retsforbeholdet gik grundlæggende set på spørgsmålet om Europol, hvor han forsøgte at forbinde EU's overnationale retspolitik med en række plusord som f.eks.:

”Grænseoverskridende problemer skal løses over grænserne, vi skal kunne fange pædofile, narkohandlere og menneskehandlere.

- Det er ikke nok at sige, noget er forbudt, forbryderne skal også fanges.
- Voldelige ægtemænd skal kunne få tilhold over grænserne.
- Virkeligheden går på tværs af grænserne.
- Vi skal være A-medlemmer i Europol.
- Arbejdsgivere fra andre lande skal ikke løbe for regningen og snyde med løn og pensioner.
- Demokratiet er sikret, når Folketinget har retten til at udvide listen over områder, vi afgiver til EU.
- Vi laver et skræddersyet jakkesæt, og hvis noget er tosset, kan vi sige nej.”

Vi stemmer om hele retsforbeholdet

Over for disse argumenter kunne Lave Broch slå fast, at kernespørgsmålet i EU's retspolitik ikke kun er politisamarbejde, men spørgsmål som overvågning, terrorlovgivning og strafferet.

At det ikke kun er de 22 punkter i tilvalgsordningen, vi stemmer om. Ud over at vi i princippet stemmer om hele retsforbeholdet, er der en række ting, der allerede nu vil blive overstatslige, hvis vi siger ja.

Det gælder Europol, Schengen-samarbejdet, EU's arrestordre og flyregistret.

Hvis vi stemmer ja til tilvalgsordnin-

Lave Broch fra Folkebevægelsen og Jens Joel fra Socialdemokratiet i livlig debat på Rønde Højskole

gen, har vi reelt afgivet hele retsforbeholdet. Områder, der er overgivet til EU, kan kun tages tilbage gennem en udmeldelse af EU.

At kunne føre en selvstændig politik

Mange gange i debatten kunne Lave Broch fremhæve de muligheder, der ligger for et land, som står uden for EU.

F.eks. i et område som EU's terrorlovgivning har et land uden for EU – som Norge – haft helt andre muligheder for at agere i verden. De er ikke bundet af EU's terrorliste og kan selv vurdere, hvem de anser som ven og fjende.

De har derfor kunnet spille en rolle i forhandlinger i f.eks. Colombia, hvor organisationer, som EU betragter som terrorgrupper, har kunnet indgå en fredsafale.

Dette var blot ét af en række eksempler.

På vej mod stadig snævrere union

På spørgsmålet om, hvor vi er på vej hen, hvis det lykkes EU-politikerne at få afskaffet alle vores fire forbehold, som de jo ønsker, gav Jens Joel udtryk for, at EU på ingen måde har planer om en fælles hær, og at militærpolitik holdes 100 pct. inden for NATO.

Her kunne Lave Broch oplyse om, at en fælles EU-hær i høj grad er på dagsordenen, og at både EU-Kommisionens formand Jean-Claude Juncker og den tyske kansler Merkel er fortalere for dette.

Lissabon-traktaten slår fast, at EU's mål er en stadig snævrere union, og Danmarks fire forbehold fik vi netop, fordi vi i 1992 stemte nej til EU's Maastricht-traktat, der dannede grundlaget for at danne den overstatslige union. Senere kom Lissabon-traktaten med det samme indhold.

Derfor kan retsforbeholdet ikke ses isoleret, og som Lave Broch udtrykte det, vil situationen blive helt forskellig, alt efter om vi stemmer ja eller nej d. 3. december.

Stemmer vi ja, vil de danske EU-politikere hurtigt prøve at udfordre endnu et af vores forbehold. De har selv annonceret, at dette i så fald vil blive forsvarsforbeholdet.

Gennemgående for hele debatten var, at ja-sidens argumenter var præget af generelle forsikringer om, at alt løses på bedste vis i en stadig snævrere union, over for nej-sidens konkrete afdekninger af, at der ikke ligger nogen som helst nødvendighed i at opgive vores selvstændighed.

Et ja d. 3. december vil være et slag mod vores selvbestemmelsesret og give EU grønt lys for endnu et skridt mod den overnationale EU-stat.

Et mellemstatsligt samarbejde er muligt på alle områder, uden at vi skal afgive vores selvstændighed og egne politiske beslutninger.

Spørgsmålet om politikernes påfaldende hastværk i forhold til afstemningen i en situation, hvor Storbritannien står over for en folkeafstemning om EU-medlemskabet, blev også vendt i debatten.

Briternes folkeafstemning giver luft til, at spørgsmålet også tages op i Danmark, om vi bør melde os ud af EU, før vores nationale selvstændighed er helt udraderet. Det er et vigtigt spørgsmål, der må sættes på dagsordenen i fremtiden.

Mødet var arrangeret af SFOF, Folkebevægelsen mod EU på Djursland og LO Djursland, SF Norddjurs og Syddjurs, Enhedslisten Norddjurs og Syddjurs samt Socialdemokraterne Sdjurs.

Anne Marie Helger: Hyldesttale til Annisette Koppel

Ved Gelsted-Kirk-Scherfig fondens prisoverrækkelse i Krudttønden søndag den 8. november 2015

Anne Marie Helger skriver på facebook:

Det blev en dejlig fejrdag i Krudttønden. Trods højt efterårsvejr var der stuvet, og sikke en stemning. Alle tre Gelsted-Kirk-Scherfig prismodtagere fik velfortjente roser. Der var lyrik på højt plan, musik, og Annisette gav en helt eventyrlig intim koncert.

Her er min hyldesttale:

Gelsted-Kirk-Scherfig-fonden ønsker at hædre Annisette. Og hvem vil ikke det? Jeg tør nok sige, at det er vi mange, der gerne vil. Det vil næsten hele Danmark – det vil alverden. Tænk, at det er faldet i min lykke lod at være den, der får lov til at begrunde valget. Det vil jeg gøre autointakt og uautoriseret. Annisette er uovertruffen.

Hun er helt sin egen – har ikke sin mage, kort sagt mageløs, bedrøveligt nok også i mere end en forstand. Original. En musikalsk legende. Men først og fremmest en genial kunstner, et stort menneske med et ræverødt, varmt bankende hjerte for alle de svageste i samfundet.

En sand Samvittighedskunstner, der aldrig går på kompromis, der ikke er til fals. Igennem alle årene, lige siden Annisette brød igennem, har der ikke været nogen slinger i troværdighedsvalsen. Med Thomas Koppel og med døtrene Billie og Naja med svigersøner, børnebørn og bandmedlemmer ved sin side har de altid vist vejen og altid vist os, hvor vigtigt det er vælge side og vise, hvis side man har valgt at være på. Være der for de små, som ikke har kræfter til selv at råbe op.

Når Annisette opløfter sin stemmes storslåede, magiske kraft og lader den bruse ud over os alle sammen, så føler vi os løftet, båret ud over al verdens elendighed. Så ved vi, at her klinger en ægte, sand røst. Det her er sange for

Annisette og Anne-Marie Helger ved protest mod fængslingen af maleraktivisterne, der protesterede mod Irak-krigen (2003)

livet, med livet som indsats, det er en stemme, der vækker til mod og styrke. Det er, så englenerne synger – nej, englenerne kan slet ikke synge så passioneret, men de ville gøre det, hvis de kunne, og hvis de turde.

Jeg tror nok, jeg taler på alles vegne her i Krudttønden, når jeg siger: Det er en medsøster, et medmenneske, en stjerne som dig, Annisette, der gør, at man får kræfter til selv som ældre førstegangsdøende ikke at give op, men at blive ved, som du altid har gjort det, blive ved med at gå på barrikaderne for menneskeværdighed, for fred, frihed og solidaritet.

Til kamp mod uret, uanstændighed og ulighed. Til kamp mod alle de ukultiverede kræmmersjæle.

Tillykke – hvis nogen har fortjent denne fornemme Gelsted-Kirk-Scherfig-fondpris, så er det dig, Annisette Koppel, du dejlige, danske, autentiske, vilde rose!

Du er inkarnationen af ren, uforfalsket, everlasting flower power.

Kærlig, beundrende, tiljubilende hilsen
fra
Anne Marie Helger

Den 9. november var der premiere på 'Savage Rose – en teaterkoncert – en sang for livet' på Teatret ved Sorte Hest i København. Det er et stykke baseret på 10 sange fra Savage Roses danske sangbog, fremført af fire skuespillere og musikere fra en ny generation. Den spiller indtil den 21. november.

Titusinder på gaden i nedskæringsprotest

3F Ungdom og Et Andet Universitet i fælles udtalelse

På dagen, hvor ungdommen samlet går på gaden, er 3F Ungdom og Et Andet Universitet gået sammen om en udtalelse.

I disse dage kæmper studerende og elever på mange af landets forskellige læreanstalter side om side i protest mod nedskæringerne på 8,7 milliarder. Regeringen har varslet deres finanslovsforslag for 2016, som vil ramme uddannelsessystemet de næste fire år.

Dette er nedskæringer, der får store konsekvenser både for dem, der har deres daglige arbejde i uddannelsessektoren, og for det omkringliggende samfund.

For de ansatte kan det betyde flere fyringsrunder og flere usikre ansættelser på korte kontrakter, i nogle tilfælde ansættelsesforhold, der ikke engang rækker længe nok til at optjene dagpenge.

For de studerende betyder nedskæringerne forringelser i kvaliteten på uddannelserne og eventuelt yderligere

begrænsninger i optaget.

Vi har allerede set fremdriftsreformen, dimensioneringsplanen, gymnasireformen, samt indførelse af karakterkrav på vores erhvervsskoler og de tusindvis af manglende lærepladser, hvis negative konsekvenser nu er begyndt at vise sig i form af stress, administrativt kaos, begrænsede karrieremuligheder, økonomisk pres, mindre fleksibilitet og generelt forringede faglige og sociale vilkår. Nu siger vi stop!

Uddannelsessektoren er sat på markedsmekanismer, helt i tråd med EU's udliciteringspolitik.

Fra folkeskolen til ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser ledes og styres der efter en forretningsmodel, der med reform efter reform har til formål at skabe profit, som var det en privat virksomhed. Elevers læring skal give overskud, derfor må omkostningerne sættes ned på et absolut minimum.

Vi mener, at et velfungerende samfund bør prioritere investeringer i uddannelse. Ikke alene er uddannelse vejen til økonomisk stabilitet og velfærd, det er også vejen ud af social ulighed, undertrykkelse og mistro.

Når regeringen skærer på uddannelsesområdet for til gengæld at give flere skattelettelser til den rigeste del af befolkningen, fører de en grotesk klassepolitik, der favoriserer dem, der allerede har nok i forvejen, og tager muligheder og fremtid fra alle andre, der er mindre godt stillet økonomisk og socialt.

Alle har ret til gratis uddannelse og uddannelsesstøtte. Uddannelse skaber trivsel og overskud!

Med disse voldsomme angreb mod vores uddannelser og arbejdspladser er uddannelsespolitik ikke længere noget, vi kan diskutere inden for institutionernes rammer.

Vi har hver især kæmpet mod nedskæringer, forringelser og underminering af vores respektive uddannelser.

Nu er det på tide, at vi står sammen mod regeringens uretfærdige sparepolitik, der i så høj grad rammer den yngre del af landets voksne befolkning.

Vi forlanger, at regeringen investerer i vores og samfundets fremtid. For vi er fremtiden!

29. oktober 2015

3F Ungdom, Emil Olsen

Et Andet Universitet, Signe Mortensen

Sort

er toget der buldrer over Europas nationale stater, godt støttet af EU's finansyrster og disses magtcentre. Men ikke alt går som planlagt. Skinnerne toget kører på udsættes for øget sporskifte, hvilket medfører irritation og forsinkelse for den planlagte fremfærd, og uro i dets finansielle centre. Ikke alt går som planlagt, og sporskiftene bliver hyppigere og hyppigere - mens det søger at finde plads efter de givne omstændigheder, der slutteligt fører toget helt af skinnene, - og lader det ende dér hvor det retteligt hører hjemme, - hos skrothandleren - som gammelt jern og stål.

N.B.

Der sælges ud af fællesskabets værdier: Stop det!

Så skete det.

Ti danske kystkommuner fik fredag den 30. oktober lov til at forgrube sig på deres kyststrækning.

Yderligere 15 projekter afventer godkendelse. Dermed er man godt i gang med at ødelægge 80 års dansk kystbeskyttelse.

At det er højeste mode at sælge ud af fællesskabets værdier, er vist ingen mere i tvivl om.

TDC, Dong osv. bliver solgt og værddierne kanaliseret til skattely-lande uden om beskatning i Danmark. På alle måder utilgiveligt forræderi.

Det stopper imidlertid ikke her.

I Danmark er vi omkranset af hav, intet sted er der længere end 50 km til havet. I alt har vi 7.300 km kystlinje, og der er overvejende fri og lige adgang til de danske strande.

Denne og unikke ret for os alle bliver der nu også solgt ud af. Folketinget har i relativ ubemærkethed åbnet op for, at ti kommuner kan søge dispensation og få lov til at bygge i vandkanten.

Foreløbig som forsøgsordning, men en forsøgsordning bliver jo lavet for at undersøge, om noget kan gøres permanent.

I mit liv har jeg nydt at bade, spadsere, svømme og få blæst evt. dystre tanker væk nede ved havet. Set solopgange og solnedgange på Ærø, Fanø, Thorup strand, Langeland, Læsø, Lolland-Falster og utallige andre steder.

Følt lykken ved at gå i timevis langs de danske kyster. Tror, rigtig mange har det ligesom mig. Det skal ikke ødelægges ved at opføre sommerhuse og pri-

vate indhegninger inden for strandbeskyttelses-linjen, der siger, der ikke må bygges inden for 300 m til kysten.

STOP DET!!

Af Poul Andersen

OKTOBER BOGBUTIK

København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 91 86 28 82

Åbningstid:
alle hverdage 14-18

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

STØT den økonomisk indsamling 15. oktober til 1. december 2015!

Kommunistisk Politik's netavis får HELT ny opsætning til december – der arbejdes i øjeblikket hårdt bag kulisserne for denne store omlægning.

Netavisen er uundværlig. Den giver nyheder, analyser, argumenter for hele den kæmpende bevægelse:

- *den folkelige modstand mod EU og NEJ'et den 3. december*
- *krigsmodstanden*
- *den nye generations oprør mod den reaktionære flygtninge- og krigspolitik.*
- *den sociale kamp mod de utåleligt forringede levevilkår den sociale kamp mod de utåleligt forringede levevilkår*

og meget mere.

Netavisen giver ideer til og tilskynder de folkelige bevægelser til at knyttes mere sammen til en samlet protest.

Betal et bidrag og
Vær til at støtte KPnet
og hjælpe den røde presse!

Oktobers konto:
1551 - 166 34 271
Giro 1-663-4271
Tak for alle bidrag

Dåser med farlig bismag

EU vil ikke forbyde giften i maden

EU ved, at Bisphenol A (BC) er dybt skadeligt. De danske myndigheder ved det også. Alligevel får du giften med ind, næsten hver eneste gang du drikker en fadøl eller cola eller åbner en dåse med hakkede tomater. Et totalforbud af stoffet i fødevarer er på høje tid. Men industriens interesser vejer tungere end befolkningens.

En udsendelse i DR's Kontant den 29. oktober satte fokus på stoffet Bisphenol i dåser. Reporteren levede i tre dage udelukkende af dåsemad og kunne ved en grundig lægekontrol konstatere en stærk forøgelse af stoffet i kroppen. Med andre ord: Det vandrer direkte fra fødevareremballagen til forbrugeren.

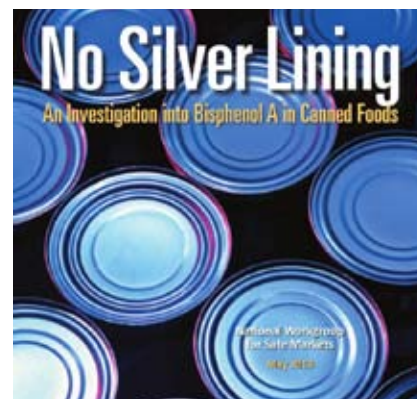
Stoffet Bisphenol A (eller med et andet tillægsgodstav) har længe været kendt for sine skadelighed for mennesker og natur. Det er en veldokumenteret gift med blandt andet hormonforstyrrende og allergifremkaldende virkninger.

Alligevel er stoffet en tilsætning i næsten hver eneste dåse med madvarer eller drikke, du kan købe i supermarkedet eller i kiosken. Det indgår i de fleste dåser og plastbeholdere som et element i plastmaterialet polykarbonat. Derfra overføres det til indholdet af mad og drikke som en fast bestanddel af menuen i de fleste hjem.

Bisphenol indgår også i maling og lak, i lim og gulvbelægnings, for ikke at nævne elektroniske apparater og biler. Hvert år produceres der alene i EU 700.000 tons af det giftige stads.

I Danmark er det forbudt i produkter til spædbørn, som f.eks. sutteflasker. I Frankrig er det forbudt at anvende det i enhver form for mademballage.

Danske politikere viger imidlertid uden om at drage konsekvensen og forbyde stoffet i mademballage. Det samme gør EU. Den eneste årsag er, at virksomhedernes interesser kommer før forbrugernes. Profitten før menneskene.

Rapport fra 2010 dokumentere problemet med Bisphenol A i dåsemad

Der bliver hvert år produceret ca. 700.000 tons Bisphenol A i EU-området. Størstedelen af det bruges i fremstillingen af plastmaterialet polykarbonat. Dette materiale har mange anvendelser, f.eks. til plastbeholdere beregnet til mad- og drikkevarer, i elektroniske apparater og i biler. Desuden bruges Bisphenol A i maling, lak, lim og gulvbelægnings. Endelig indgår det i de bromerede flammehæmmere, som bruges i datamaskiner i form af stoffet Tetrabrombisphenol A, som nedbrydes til henholdsvis brom og Bisphenol A.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 11 - 2015

TEMA: LAVTLØNS
ARBEJFDSMARKED I
DANMARK

Union under pres! s. 2

Nej'et er bragende vigtigt s. 3

Ordbog for partiledere s. 6

*Dagpengereform er social
dumping s. 9*

*Kontanthjælp og fattigdom
s. 10*

Formandsskift i LO s. 12

Ungdom i protest s. 14

Krig i Mali et EU-projekt s. 18

Valg i Tyrkiet s. 20

*CIPOML: 100 året for Oktober
s. 22*

Verden ifølge Latuff

*Ordensmagten reflektere samfundets tilstand.
Politibil i USA anno 2015.*